IRIS

Μεϊντάνη Ηλιάνα

ΤΜΗΜΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ & ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ / ΤΕΙ ΑΘΗΝΑΣ

ΜΑΡΤΙΟΣ 2015

“American Beauty”

Δήμητρα Δάφνη

Ταξιδεύοντας κατά καιρούς κατά μήκος της Ελλάδος ή ακόμα και σε άλλες χώρες της Ευρώπης, κυρίως οδικώς, διασχίζοντας μεγάλους αυτοκινητόδρομους, ένιωθα μία έντονη έλξη για τα τοπία που συναντούσα, που κυρίως περιγράφονται ως απομακρυσμένα ή απομονωμένα, επειδή ακριβώς μου έδιναν την ευκαιρία να απομακρυνθώ από την καθημερινότητά μου και το περιβάλλον της πόλης. Κατά κύριο λόγο, τα τοπία που εκτιμούσα ήταν ένας συνδυασμός φύσης και ανθρώπινων κατασκευών: βιομηχανίες, πάρκινγκ αυτοκινήτων, εργοστάσια ή ακόμα ξεχασμένες διαφημιστικές πινακίδες, γενικότερα κάθε άχρωμη περιοχή στις παρυφές των πόλεων. Όλες αυτές οι τοποθεσίες έχουν κρατήσει κάποια από τα χαρακτηριστικά της φύσης παρά το γεγονός ότι έχουν υποβληθεί σε διαδικασίες τροποποίησης από τον ανθρώπινο παράγοντα.

Αυτό που με εντυπωσιάσε περισσότερο στα τοπία αυτά είναι πως αντλεί κανείς πληροφορίες για την ανάπτυξη και εξέλιξή τους χωρίς την ανάγκη αυτούσιας ανθρώπινης παρουσίας. Αντίθετα τα σημάδια ανθρώπινης παρέμβασης λειτουργούν ως στοιχεία, μέρος ενός γρίφου που σε προκαλεί να ξετυλίξεις την ιστορία που κρύβεται πίσω από την αδιάφορη, απρόσωπη όψη τους.

Η φωτογραφία ως καλλιτεχνική έκφραση καταγράφει ένα σωρό από πληροφορίες κάνοντας τον καθένα να αναλογιστεί σε προσωπικό επίπεδο τι βλέπει χωρίς να τον οδηγεί συγκεκριμένα σε καθορισμένο συμπέρασμα. Με λίγα λόγια η φωτογραφία προσφέρει το οπτικό υλικό για την κατασκευή μιας αφήγησης, ενώ ο θεατής είναι ελεύθερος να εμπλουτίσει την ιστορία δίνοντας την δική του εκδοχή.

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ: ΚΩΣΤΑΣ ΓΟΥΔΗΣ

ΑΘΗΝΑ, ΜΑΡΤΙΟΣ 2015

Δήμητρα Δάφνη

Δήμητρα Δάφνη

“Human Marks”

Μιχάλης Μασούρης

Το Human Marks αποτελεί ένα φωτογραφικό διάλογο με το άγονο τοπίο που λαμβάνει χώρα σε χαμηλούς τόνους, με σεβασμό στην άγρια αθωότητα του χώρου.Οι καταγεγραμμένες επεμβάσεις στη φύση είναι ποιοτικά και ποσοτικά αντιστρόφως ανάλογες από τις ανθρώπινες επεμβάσεις στις σύγχρονες οργανωμένες κοινωνίες.Πρόκειται για ένα αφαιρετικό πεδίο δράσης με κάθε είδους σύμβολα, ακούσια ή εκούσια προίκα της ανθρώπινης παρουσίας σε αυτό.

Στο περιαρκτικό σκηνικό, τα σημάδια ως σημεία έχουν ιδιαίτερο ρόλο: αφενός ξεχωρίζουν, από την άλλη πνίγονται στην επιβλητικότητα, τη δύναμη και την καθαρότητα του τόπου. Είναι η οπτική απουσία του πολιτισμού που αποτελεί η ίδια πολιτισμό.Τα σημάδια στο τοπίο μετατράπηκαν από μηδενικού ενδιαφέροντος στίγματα σε πλήρους νοήματος οντότητες. Σε μια αναστροφή της Πλατωνικής διδασκαλίας όπως διαθλάται μέσα από τη φωτογραφική λογική , οι εικόνες που παρουσιάζονται εδώ είναι ανεξάρτητες ισχυρές πραγματικότητες που ορίζουν το νόημα των αντικειμένων που αναπαριστούν. Στα πεδία μάχης μεταξύ της καθαρής φυσικής δύναμης και του εγωκεντρικού ανθρώπινου πολιτισμού, δεν προκύπτει νικητής αλλά μόνο εναπομείναντα ίχνη, τροφή για τον νου και τις αισθήσεις.

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ: ΝΑΤΑΣΣΑ ΜΑΡΚΙΔΟΥ

ΑΘΗΝΑ, ΜΑΡΤΙΟΣ 2015

Μιχάλης Μασούρης

Μιχάλης Μασούρης

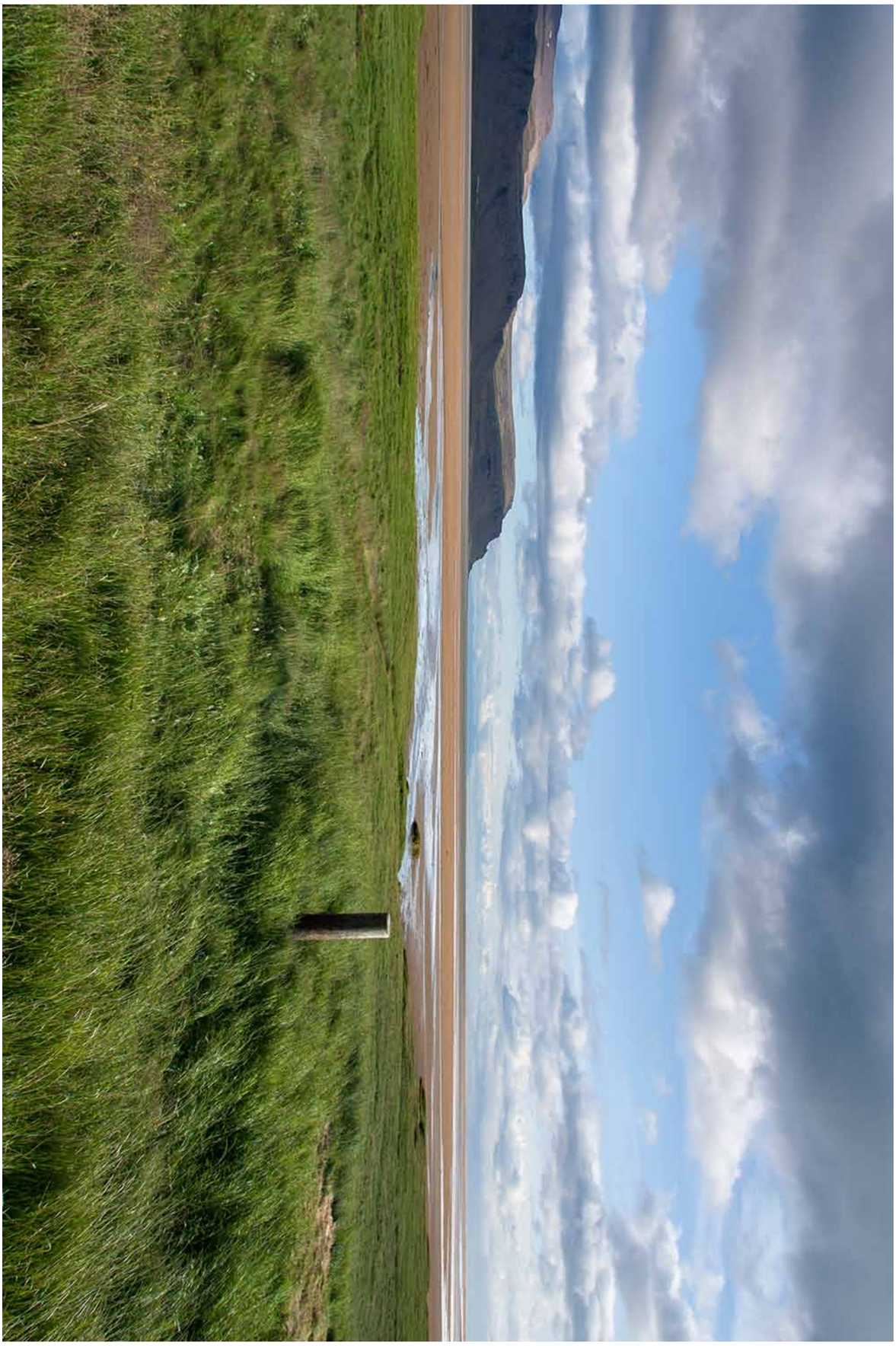

“Φωτοψύχωση”

Έλλη Ντούτση

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ: ΚΩΣΤΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

ΑΘΗΝΑ, ΜΑΡΤΙΟΣ 2015

Το θέμα της διπλωματικής μου πραγματεύεται την γυναικεία υπόσταση σαν ρόλο, μελετά την γυναίκα που υποδύεται κάτι άλλο από αυτό που είναι είτε από επιλογή, είτε λόγω των συνθηκών.

Η διπλωματική μου προσεγγίζει το θέμα αυτό σαν μια επώδυνη και μακροχρόνια διαδικασία που μπορεί να γίνει εξοντωτική και να αφήσει εμφανή τα σημάδια της πάνω στο σώμα. Οι σωματικές ατέλειες απεικονίζονται σαν συνέπεια της βαθμιαίας ψυχολογικής κατάρρευσης που προκαλεί η διαρκής πίεση και αγωνία ώστε ο ρόλος να αποδοθεί με την τελειότητα που επιβάλει το ‘έξω’ (οικογένεια, εργασιακό περιβάλλον, φίλοι κ.τ.λ.) αλλά και το ‘μέσα’ (πρότυπα ομορφιάς, ανασφάλειες, εσωτερίκευση της κοινωνικής πίεσης κ.τ.λ.) Οι συχνά ασφυκτικές αντιφάσεις που προκαλούνται κυρίως τα συγκρουόμενα συναισθήματα ενοχής - ικανοποίησης συχνά οδηγούν στο να διασπαστεί η λεπτή γραμμή που χωρίζει το λογικό και αποδεκτό από αυτό που ορίζουμε σαν ψυχική πάθηση.

Η έμπνευση προ-ήρθε από το φως της ψυχής. Η εργασία αυτή προσεγγίζει τη σχέση της θηλυκότητας με την πνευματική ασθένεια και το πόνο. Η λέξη ΄΄θηλυκότητα΄΄ παρουσιάζεται ως κάτι ταυτόσημο με το φθαρτό, το εύθραυστο, το ευάλωτο, το ακατανόητο, το σκοτεινό. Ερευνούνται οι εικαστικές ή φωτογραφικές αποτυπώσεις της σύνδεσης αυτής στην μαζική κουλτούρα, στον κινηματογράφο, στην λογοτεχνία, στην εικαστική φωτογραφία, στις Καλές Τέχνες αλλά και στο δικό μου έργο. Μελετώ την δουλειά εικαστικών όπως ο Joel- Peter Witkin, η Cindy Sherman, ο John Coplans, η Jenny Savile, η Nan Goldin, η Melanie Manchot, η Mona Hatoum αλλά και ανώνυμες εικόνες γυναικών από άσυλα, ψυχιατρικές κλινικές και φυλακές.

Έλλη Ντούτση

Έλλη Ντούτση

“Πλαίσιο Ανάγνωσης και Ανοικειότητας”

Λίνα Πολέμη Αουάντ

Με την πτυχιακή εργασία με τίτλο Πλαίσιο Ανάγνωσης και Ανοικειότητα, επιχειρώ μια προσέγγιση του ανοίκειου και της σχέσης του με το πλαίσιο ανάγνωσης στο επίπεδο της φωτογραφικής προσέγγισης.

Δανειζόμενη εικόνες ζωγραφικών έργων, προτείνω μια επανατοποθέτηση του πλαισίου παραθέτοντας τους πίνακες στον εξωτερικό χώρο, ανατρέποντας έτσι την συνήθη συνθήκη ανάγνωσης που είναι το πλαίσιο του μουσείου. Μέσα από την ψευδαίσθηση στο επίπεδο της ορατής πραγματικότητας, επιχειρώ την δημιουργία μιας ανοίκειας συνθήκης που ως αποτέλεσμα να οδηγεί το έργο και τον θεατή σε μια σχέση αβεβαιότητας.

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ: ΚΩΣΤΑΣ ΓΟΥΔΗΣ

ΑΘΗΝΑ, ΜΑΡΤΙΟΣ 2015

Λίνα Πολέμη Αουάντ

Λίνα Πολέμη Αουάντ

Η συγκεκριμένη δουλειά πραγματεύεται την ιδιότητα αυτή των αντικειμένων να δρουν ως ενθύμια και αντικείμενα μνήμης για τους κατόχους τους. Η επιλογή των αντικειμένων που έχουμε γύρω μας είναι μία συνειδητή επιλογή καθώς τα αντικείμενα αυτά σημαίνουν κάτι για εμάς. Πιο συγκεκριμένα, όλοι έχουμε ένα αντικείμενο το οποίο μας παραπέμπει σε ένα ευχάριστο ή δυσάρεστο γεγονός και το οποίο θέλουμε να διαφυλάξουμε καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής μας. Για να δείξω την σύνδεση αυτή μεταξύ ανθρώπου και αντικειμένου δημιούργησα ένα φωτογραφικό υβρίδιο συνδυάζοντας το πορτραίτο με το still life. Έτσι, απεικονίζεται ο κάτοχος του αντικειμένου και δίπλα σε μία ξεχωριστή εικόνα απεικονίζεται το αντικείμενο ενθύμιο. Οι δύο αυτές εικόνες συνυπάρχουν και αλληλοπροσδιορίζονται. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι η μία συμπληρώνει την άλλη καθώς το άτομο μάς δίνει στοιχεία για το αντικείμενο και αντιστρόφως. Η σχέση που έχει το άτομο με το αντικείμενο είναι πολύ προσωπική και ο θεατής δεν την γνωρίζει. Παρατηρούμε ότι όλα τα πορτραίτα στρέφονται προς το μέρος του αντικειμένου και έχουν τα μάτια τους κλειστά. Επέλεξα αυτή τη στάση για να προσδώσω κάτι ονειρικό στην φωτογραφία και για να δείξω ότι τα άτομα την στιγμή που φωτογραφίζονται είναι απορροφημένα στην σχέση τους με το αντικείμενο. Με τον εγκλεισμό των αντικειμένων στον πάγο, θέλησα να δείξω αυτή την "αιώνια συντήρηση" των αντικειμένων. Έτσι, τα αντικείμενα στον πάγο σε συνδυασμό με τα πορτραίτα μας δείχνουν την σύνδεση αυτή μεταξύ ατόμου και αντικειμένου. Παράλληλα, με τον εγκλεισμό των αντικειμένων στον πάγο θέλησα να δημιουργήσω ορισμένα ερωτήματα σχετικά με την μονιμότητα και την πάροδο του χρόνου. Ο πάγος διατηρεί τα αντικείμενα αναλλοίωτα αλλά ο ίδιος ο πάγος αλλοιώνεται διότι βρίσκεται σε ένα περιβάλλον με υψηλή θερμοκρασία. Συνεπώς θα μπορούσαμε να πούμε ότι δημιουργείται ένα οξύμωρο σχήμα ανάμεσα, στην μονιμότητα των αντικειμένων, την παροδικότητα του πάγου και την μονιμότητα της φωτογραφικής καταγραφής η οποία πλέον μπορεί να λειτουργήσει ως πειστήριο για την ύπαρξη των αντικειμένων.

"Frozen Symbolisms and Other Isms"

Αιμιλία Γάκη

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ: ΝΑΤΑΣΣΑ ΜΑΡΚΙΔΟΥ

ΑΘΗΝΑ, ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2014

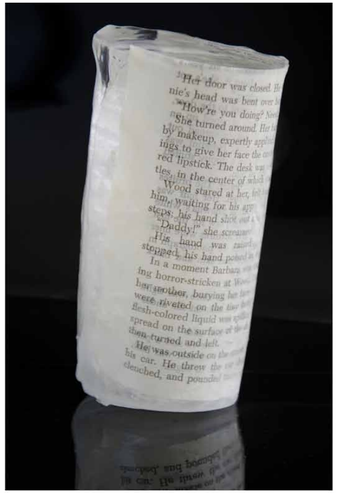

Αιμιλία Γάκη

“Urban Faces”

Χρίστος Χατζηχρίστου

Η παρούσα εργασία με τίτλο Urban Faces έχει ως θέμα το φωτογραφικό πορτραίτο νέων ανθρώπων στο αστικό περιβάλλον. Πρόκειται για την παρουσίαση 12 φωτογραφιών καθημερινών ατόμων με φόντο μια συνοικία στο κέντρο της Αθήνας, οι οποίες πραγματοποιήθηκαν στην ταράτσα ενός εξαόροφου κτιρίου που επέτρεπε την επισκόπηση από υψηλότερο σημείο του γύρω πυκνοδομημένου χώρου. Τα πρόσωπα είναι φοιτητές και νέοι εργαζόμενοι με τα ρούχα της επιλογής τους, απλά και ανεπιτήδευτα, σε πόζες απροσποίητες, που κοιτούν κατευθείαν τον φακό, το φωτογράφο, το θεατή.

Στόχος της εργασίας είναι η διερεύνηση του κόσμου μιας ενδεικτικής ομάδας της νέας γενιάς, που ετοιμάζεται να διεκδικήσει τη θέση της στην κοινωνία, να δημιουργήσει και να αναπτύξει τη δική της ιδιαιτερότητα. Παράλληλα επιχειρείται η αποτύπωση και η ερμηνεία της ιδιοσυγκρασίας της από τον δημιουργό - φωτογράφο.

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ: ΝΑΤΑΣΣΑ ΜΑΡΚΙΔΟΥ

ΑΘΗΝΑ, ΜΑΡΤΙΟΣ 2015

Χρίστος Χατζηχρίστου

“Πορτρέτα Κλόυν”

Απόστολος Αβραμίδης

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ: ΝΑΤΑΣΣΑ ΜΑΡΚΙΔΟΥ

ΑΘΗΝΑ, ΜΑΡΤΙΟΣ 2015

Το θέμα της πτυχιακής αφορά τη φωτογραφική αποτύπωση ανθρώπων, φίλων μου , οι οποίοι μπήκαν στη διαδικασία να μακιγιαριστούν ως κλόουν. Εγώ ο ίδιος έχω ως κύριο επάγγελμα αυτό του κλόουν τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια. Η εργασία αυτή είναι μια προσωπική όσο το δυνατό, απεικόνιση πορτρέτων κλόουν αλλά και ένα κάλεσμα – παιχνίδι σε αυτούς που θα φωτογραφηθούν, στον ιδιαίτερο κόσμο των κλόουν.

Στην πραγματικότητα είναι η προσωπική μου ανάγκη να δω πως με έβλεπαν οι άλλοι τόσα χρόνια όχι όμως γενικά αλλά σε μικρές στιγμές, παύσεις, εκεί που η περσόνα του κλόουν συναντούσε τον πραγματικό μου εαυτό. Εκεί που ερχόταν η επιβεβαίωση για τη μελαγχολική διάθεση που μπορεί να κρύβετε πίσω από κάτι για τους περισσότερους χαρούμενο.

Απόστολος Αβραμίδης

Η φωτογραφία και γενικότερα η τέχνη, συνδεόταν ανέκαθεν με τη μνήμη. Μια από τις πρώτες χρήσεις της φωτογραφίας, ήταν η απαθανάτιση ατόμων με κύρος, η δημιουργία δηλαδή πορτραίτων για διακοσμητικούς και αναμνηστικούς σκοπούς (σε μια προσπάθεια να ελαφρύνουν τους ζωγράφους από αυτή την υποχρέωση, ώστε να παράγουν καθαρά τέχνη). Με το πέρασμα των χρόνων, η φωτογραφία απέκτησε και άλλες χρήσεις, ποτέ όμως δεν αποκόπηκε από τη μνήμη. Μια από τις πιο διαδεδομένες χρήσεις της, παραμένει μέχρι και σήμερα η αναμνηστική, δηλαδή η φωτογράφιση προσωπικών στιγμών και ανθρώπων γύρω μας, με σκοπό να κρατήσουμε ζωντανή αυτή την ανάμνηση. Η φωτογραφία έχει την ιδιότητα να αναπαράγει την πραγματικότητα -έστω και μέσα από τα μάτια του φωτογράφου- και αντίθετα με τη μνήμη η οποία είναι εύθραυστη και φθείρεται, μπορεί να μένει αναλλοίωτη στο πέρασμα του χρόνου. Ανά πάσα στιγμή, μπορούμε να ανατρέξουμε σε παλιές εικόνες και να θυμηθούμε μια δεδομένη στιγμή, έτσι όπως τη βιώσαμε και τότε. Αυτό το ιδιαίτερο γνώρισμα της φωτογραφίας, έχουν εκμεταλλευτεί πολλοί φωτογράφοι σκηνοθετημένων εικόνων. Αναπαράγουν δικές τους αναμνήσεις με τέτοιο τρόπο ώστε να μείνουν για πάντα ανεξίτηλες. «[…]Μια ιστορία γίνεται ιστορία όταν τη λέμε και την ξαναλέμε. Οι μικρές προσωπικές μας αναμνήσεις που αφηγούμαστε ξανά και ξανά στους εαυτούς μας και σε άλλους. Αρχικά, δημιουργούμε μια αφήγηση της ζωής μας και μετά προσπαθούμε να σώσουμε αυτή την ιστορία από το να εξαφανιστεί στο σκοτάδι.»[1] Έτσι λοιπόν, πολύ συχνά μια εικόνα μπορεί να αποτελεί μιαν ανάμνηση, μια εμπειρία από το πρόσφατο παρελθόν του φωτογράφου, ακόμη και βαθύτερες του σκέψεις αδιακρίτως αν ανασύρονται από το συνειδητό ή το ασυνείδητο. Μπορεί επίσης να αποτελούν αναμνήσεις, όχι απαραίτητα δικές τους, αλλά μπορεί να είναι μια ιστορία κάποιου κοντινού προσώπου για παράδειγμα ή ακόμα και ενός ατόμου άγνωστου προς αυτούς, που τους μετέδωσε την εμπειρία του και την ανακατασκευάζουν έτσι όπως την αντιλαμβάνονται οι ίδιοι. Αυτό είναι που τους γοητεύει, η ανακατασκευή στιγμών που έχουν ή είχαν ιδιαίτερη σημασία, μέσα από τα δικά τους μάτια. Δεν τους ενδιαφέρει απαραίτητα η ακριβής απόδοση της πραγματικότητας ούτε η εξέλιξη της ιστορίας, αλλά η δημιουργία ενός μύθου γύρω από αυτή, δηλαδή η δημιουργία εκ νέου του συναισθήματος που βίωσαν και η ελπίδα να το περάσουν στους θεατές τους.

“On Changes”

Ελενα Νασσάτι

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ: ΚΩΣΤΑΣ ΓΟΥΔΗΣ

ΑΘΗΝΑ, ΜΑΡΤΙΟΣ 2015

Ελενα Νασσάτι

Ελενα Νασσάτι

“Το Βλέμμα της Μέδουσας”

Γιάννης Ζινδριλής

Η παρούσα πτυχιακή εργασία προτείνει τον παραλληλισμό της φωτογραφικής μηχανής και κατ’ επέκταση της φωτογραφίας ως μέσου, με το βλέμμα της μέδουσας. Αυτό επιχειρείται με βάση το κοινό τους χαρακτηριστικό, που είναι το πάγωμα της στιγμής - στην περίπτωση της φωτογραφικής μηχανής - και το πετρωμένο αποτέλεσμα στην περίπτωση του βλέμματος της μέδουσας. Εξετάζεται δηλαδή, σύμφωνα με τον παραπάνω συλλογισμό, ως δεσπόζον χαρακτηριστικό το πάγωμα του χρόνου. Αναφέρονται συγκεκριμένα παραδείγματα - με κυριότερο τη θεωρία της αποφασιστικής στιγμής του Henri Cartier-Bresson και εξετάζονται θέσεις που βοηθούν στην κατανόηση της παραπάνω άποψης.

Η παραπάνω σκέψη αποτελεί την αφορμή και το πλαίσιο του φωτογραφικού μέρους της εργασίας, μιας ενότητας φωτογραφιών εξωτερικών χώρων με άξονα όχι τόσο την προφανή ενιαία θεματολογία τους, αλλά το βλέμμα-άποψη του φωτογράφου αναφορικά με τον ορατό κόσμο και την σύγχρονη αντίληψη γύρω από αυτόν. Τα τοπία και οι χώροι αποτυπώθηκαν στις φωτογραφίες όχι για να αναδείξουν κάποιο νόημα, χωρίς την εμφανή καταδήλωση κάποιου στοιχείου, αλλά με στόχο την καταγραφή του ορατού κόσμου αλλά και της εποχής, ως υπό συνθήκες μετάβασης και ανασυγκρότησης, ως συνεχώς κινούμενου ανάμεσα στα ρευστά και συνεχώς επαναπροσδιοριζόμενα ανθρωπολογικά, κοινωνικά και προσωπικά νοήματα.

Τέλος εξετάζεται η σχέση του όρου εικονικό (εδώ, η ψηφιακή φωτογραφική αποτύπωση), το οποίο υποκαθιστά το πραγματικό (εδώ, η αντίληψη του κόσμου που μας περιβάλλει μέσω των αισθήσεων), η αιφνίδια ανάδυση του οποίου, μέσω

των νέων τεχνολογιών, δίνει την αίσθηση της εξαφάνισης, του τέλους του πραγματικού.

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ: ΚΩΣΤΑΣ ΓΟΥΔΗΣ

ΑΘΗΝΑ, ΜΑΡΤΙΟΣ 2015

Γιάννης Ζινδριλής

Γιάννης Ζινδριλής

“Συναισθησία”

Θεοδώρα Δημητρίου

Ανακάλυψα αυτό το θέμα μέσα από τη δική μου εμπειρία, μην γνωρίζοντας ότι αυτή την ιδιαιτερότητα την έχουν κι άλλοι άνθρωποι σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό και σε πολλαπλές μορφές. Πρόσφατα, λοιπόν, έμαθα τελείως τυχαία ότι η ιδιομορφία που είχα από μικρή έχει όνομα και μου φάνηκε πολύ ενδιαφέρον να απεικονίσω κάτι που για πολύ μεγάλη μερίδα ανθρώπων μοιάζει ίσως παρανοϊκό.

Πριν κάνω την πτυχιακή μου, έκανα μια εργασία με το ομώνυμο θέμα στο μάθημα Μορφές ΙΙ. Κατά την εκπόνηση εκείνης της εργασίας αφού ενημέρωνα συμφοιτητές μου για την συναισθησία, τους ρωτούσα εάν έχουν κάποια αντίστοιχη αντίδραση. Παρατήρησα ότι μεγάλος μέρος τους έχουν περίεργους συνειρμούς, θα λέγαμε μια μορφή ‘’ψευδοσυναισθησίας’’. Υπήρξε σύγχυση οσμής σε συσχέτιση με σχήματα, χρώματα συνυφασμένα με μέρες τις εβδομάδας και τους μήνες, «χρωματιστά» άτομα και τραγούδια, μήνες σε σχήματα, πολύχρωμοι αριθμοί με χαρακτήρα και αριθμοί που καταλαμβάνουν μια δική τους θέση/ανάγνωση στον περιβάλλοντα χώρο.

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ: ΦΩΤΗΣ ΚΑΓΓΕΛΑΡΗΣ

ΑΘΗΝΑ, ΜΑΡΤΙΟΣ 2015

Θεοδώρα Δημητρίου

Λικόκα Τζένη, Red Land

Λικόκα Τζένη, Red Land

Αλίκη Κωστοπούλου, Ceremonial

Μόργκαν Ανδρέας, Νυχτερινά

Μειντάνη Ηλιάνα, Into the Landscape

Μειντάνη Ηλιάνα, Into the Landscape

Πέτσα Στεφανία, A Diary of Pure Self

Καλλιοντζής Χρίστος, Embodiment

Καλλιοντζής Χρίστος, Embodiment

Ανδριανού Κατερίνα, Suburbia

Μπαζοπούλου Κασσάνδρα, Ισορρωπόντας εν υπνώ

Κέκη Αλεξάνδρα, Born Natural

Χαρτερός Λευτέρης, Fish in a Jar

Μαγγαλούση Νεφέλη, Landmarks

Μαγγαλούση Νεφέλη, Landmarks

Βρότσου Αμάλία, Denude

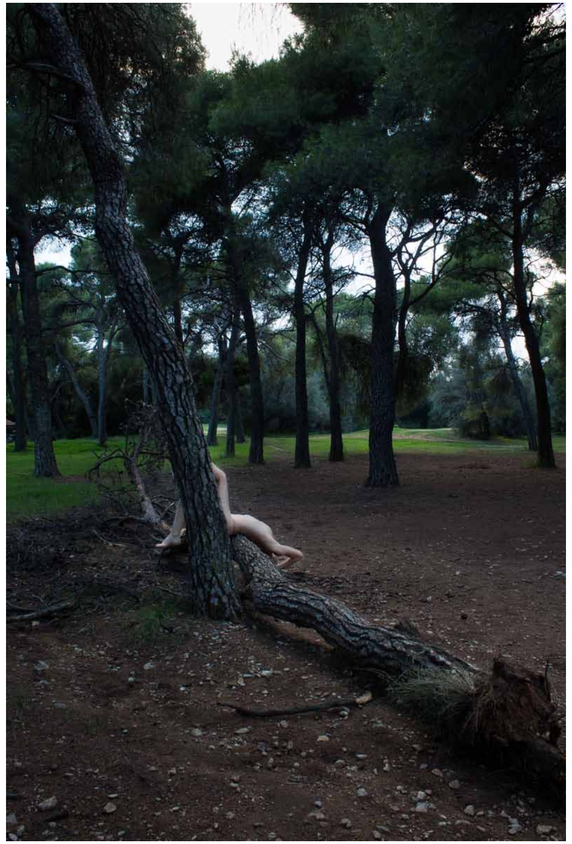

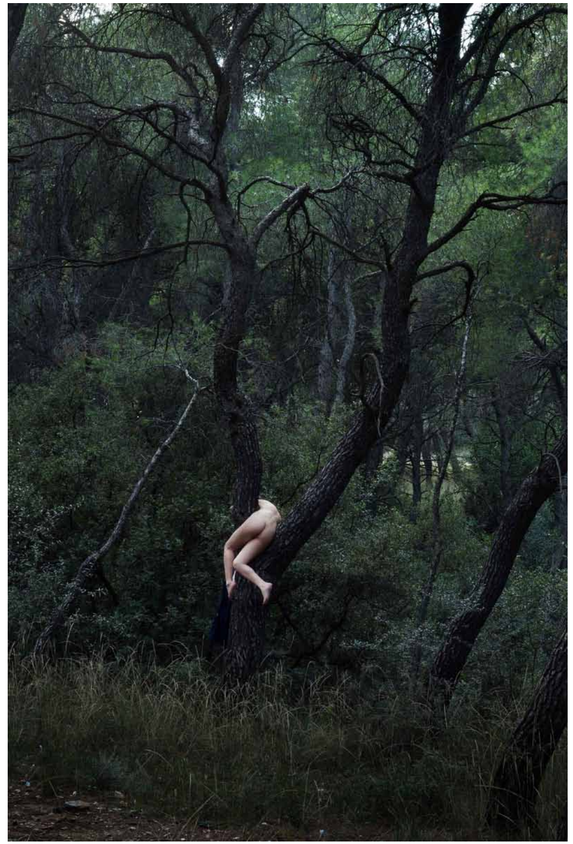

Βρότσου Αμάλία, Denude

Βρότσου Αιμιλία, Denude

Χάλαρη Ειρήνη, Υδάτινη Χλωρίδα

Νταμιάνοβα Ντένη, Night Presence

Καρακατσάνη Στέλλα, Terra Laetus

Κόντη Χαρίκλεια

Τούντας Κωνσταντίνος, Σκοτεινά Φυτά

Μαυρέα Δέσποινα, Κατασκευάζοντας την Πραγματικότητα

Μηλιώση Μαρία, Ασπρόπυργος

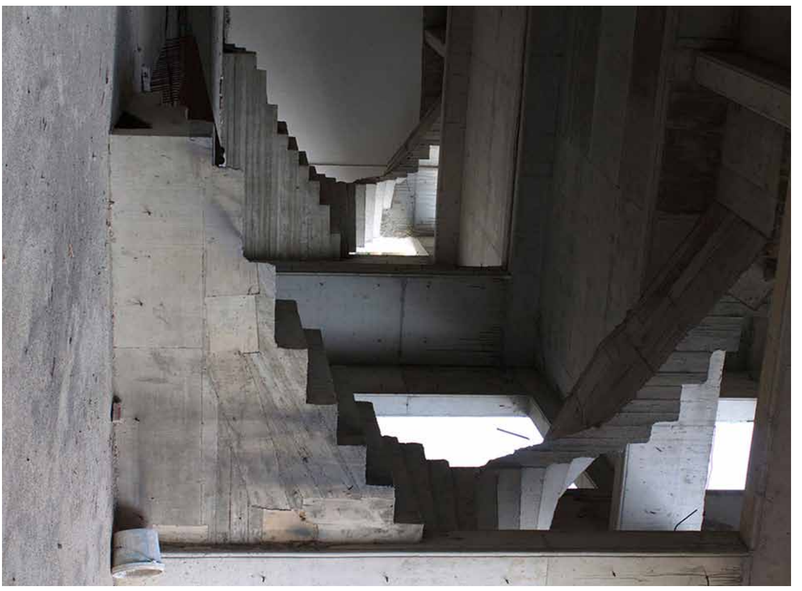

Πετρούτσου Κατερίνα, Mirror Me

Μαγδαληνού Μαρία

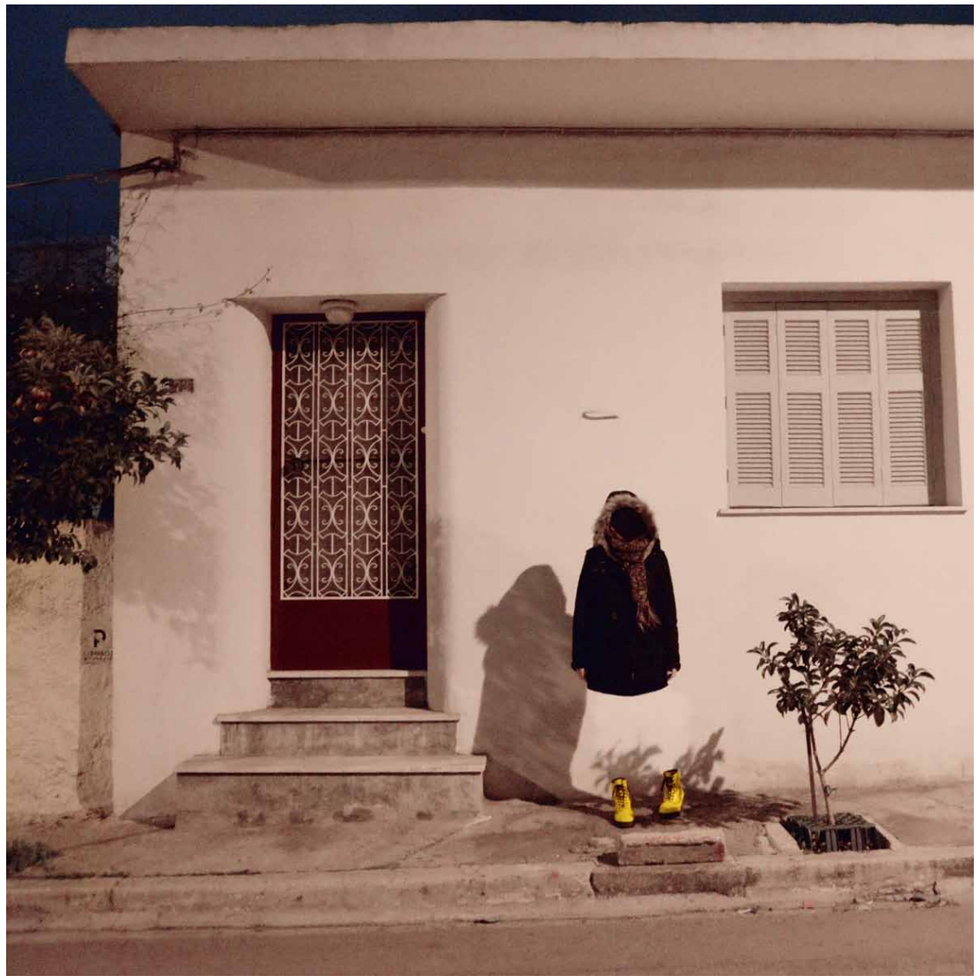

Γιαιγτζόγλου -Γουατκινσον Φραντζέσκα, Self-Mutilation

Ζανιά Ευαγγελία

Αφροδίτη Γαρνέλη, The Other Me

Ναζλίδου Ιουλιέτα, Forest Tales

Ναζλίδου Ιουλιέτα, Forest Tales

Εξαρχος Ευάγγελος

Νίκου Ιωάννα Ιρις, Βόρεια Αττική

Αβεντισιάν Σαρίν, Within

Κουρουμλή Χριστίνα, Αυτοπορτρέτο

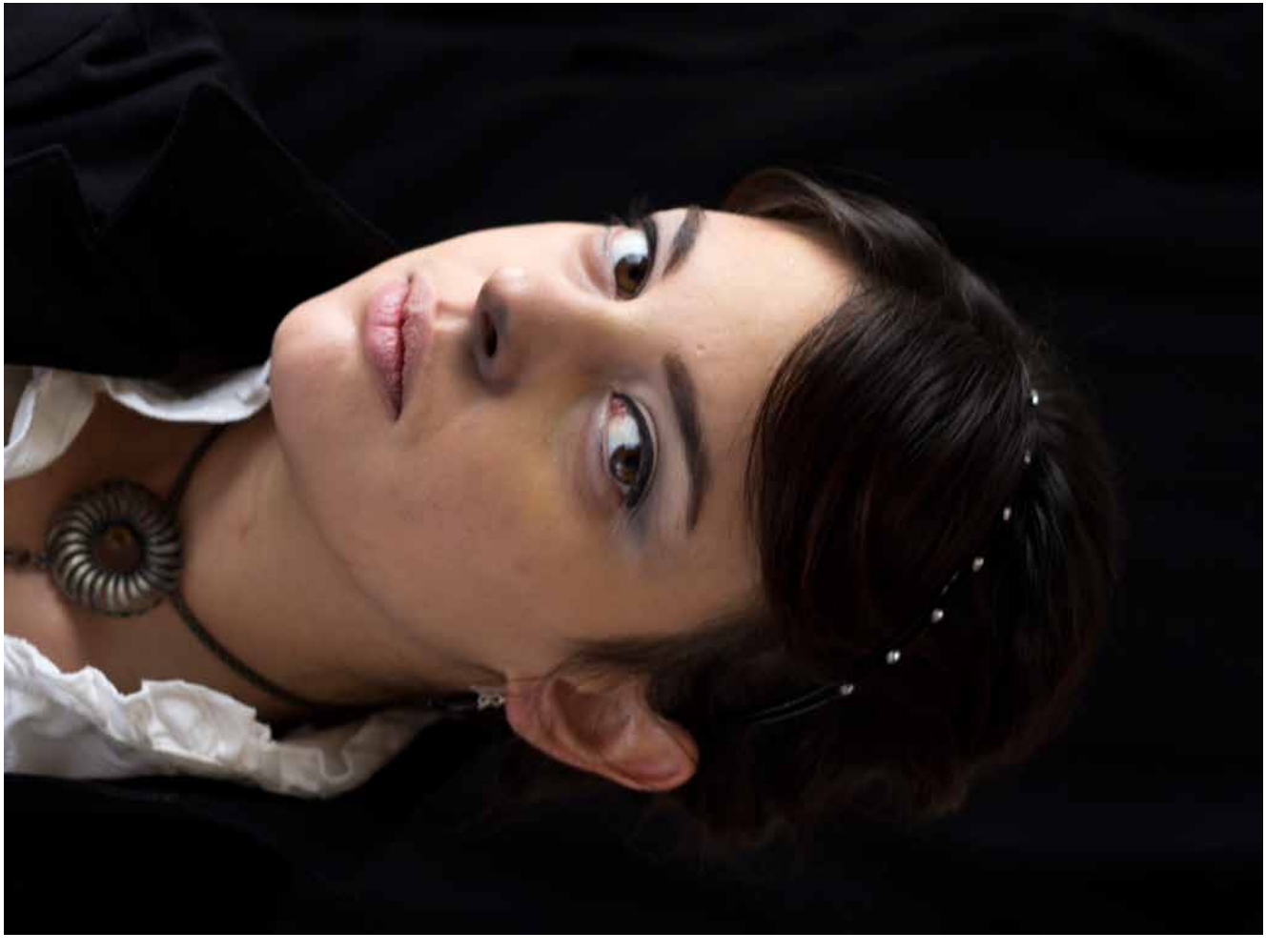

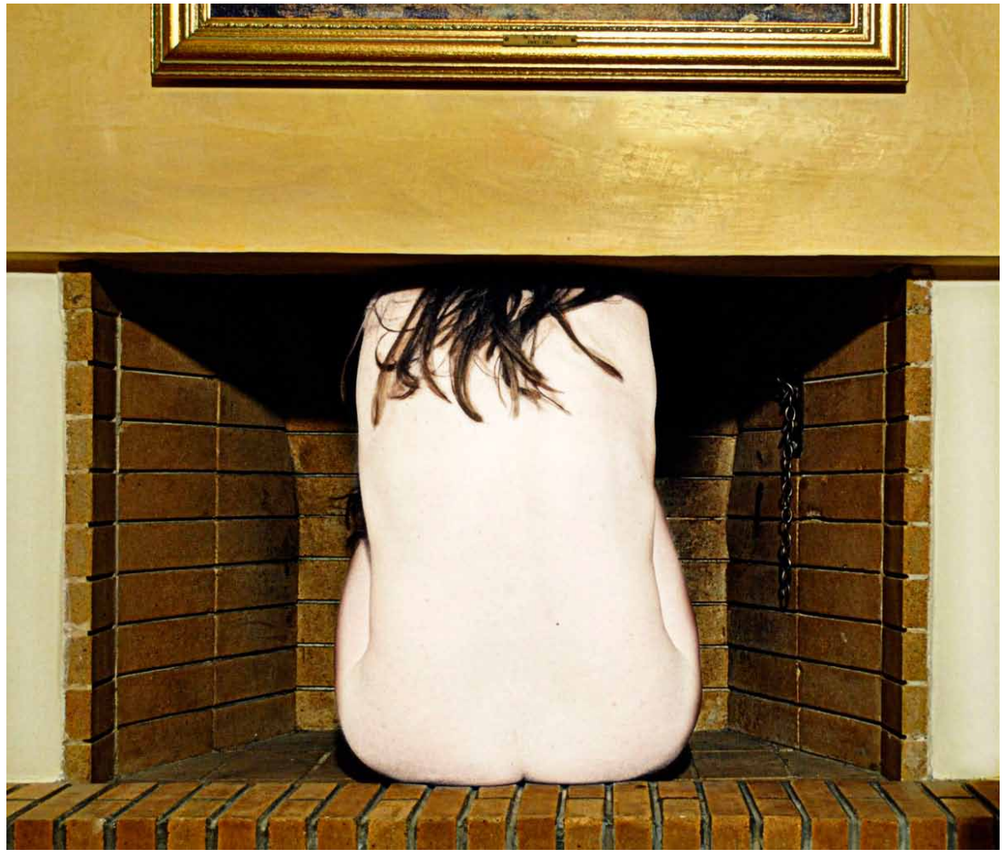

Μέσσαρη Αννα Μαρία

Δουλούμη Ελένη, Hide and Seek

Σερέτη Μαρία

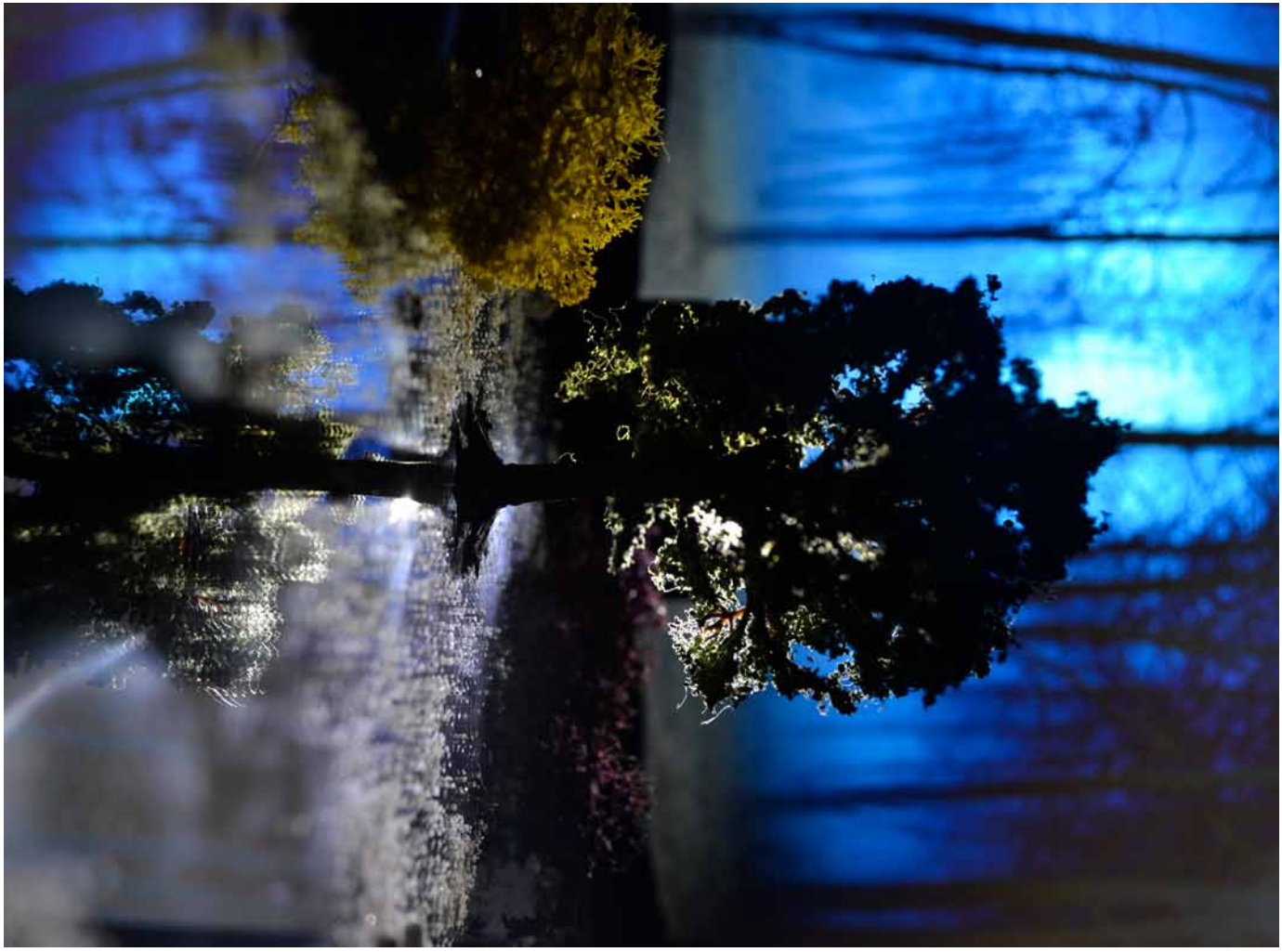

Ζέρφου Θάλεια

Κόκκα Γεωργία, Απομονωμένα Τοπία

Γαρνέλλη Αφροδίτη, The Other Me

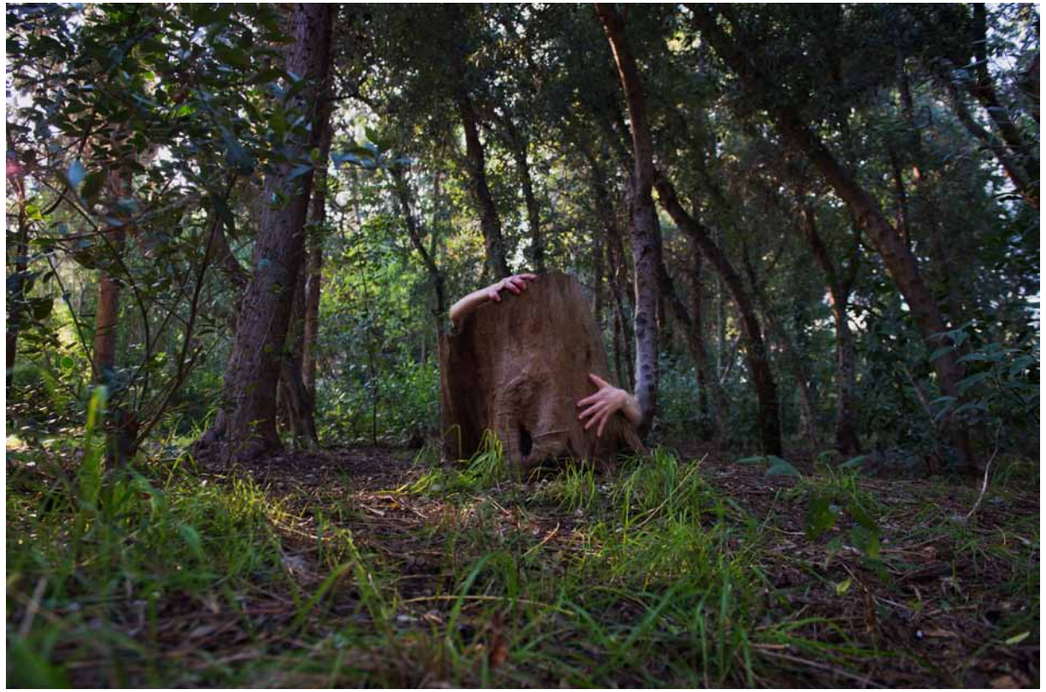

Παλαιολόγου Φραγκίσκα

Στεφανίδου Ασημίνα, Καλοκαιρινά Θέρετρα

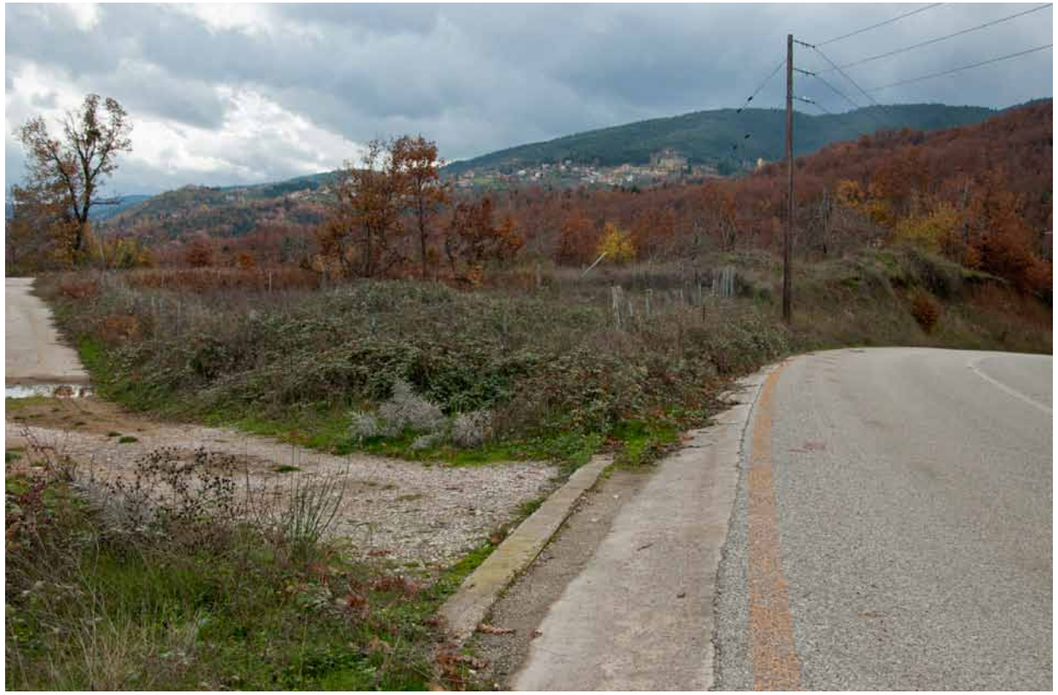

Ιωάννα Ζέρβα, Λίμνη Πλαστήρα

Λιάσκου Ελένη, Αυτοπορτρέτο

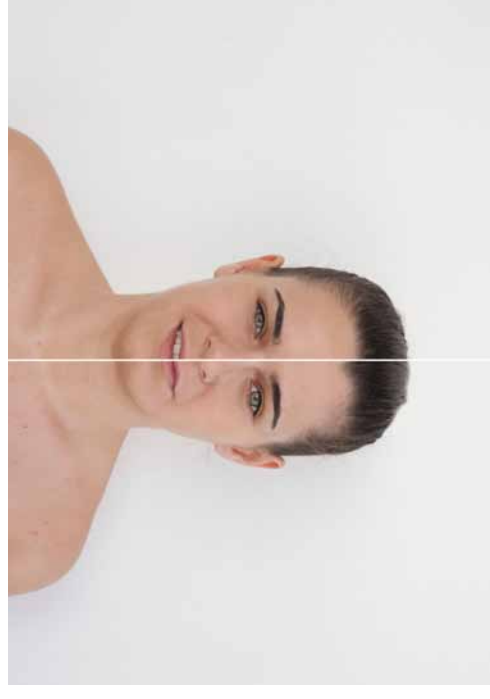

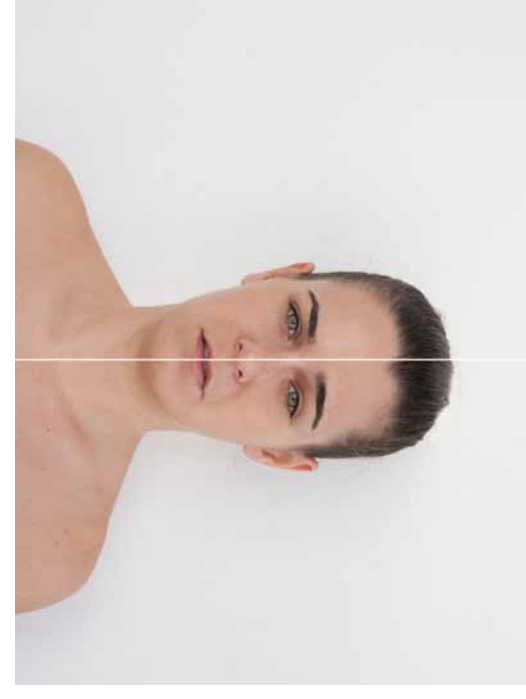

Καζάτζου Ειρήνη, Διαδρομή και Υλη

Ζήκου Μυρτώ

ΜΟΡΦΕΣ ΤΕΧΝΗΣ Ι

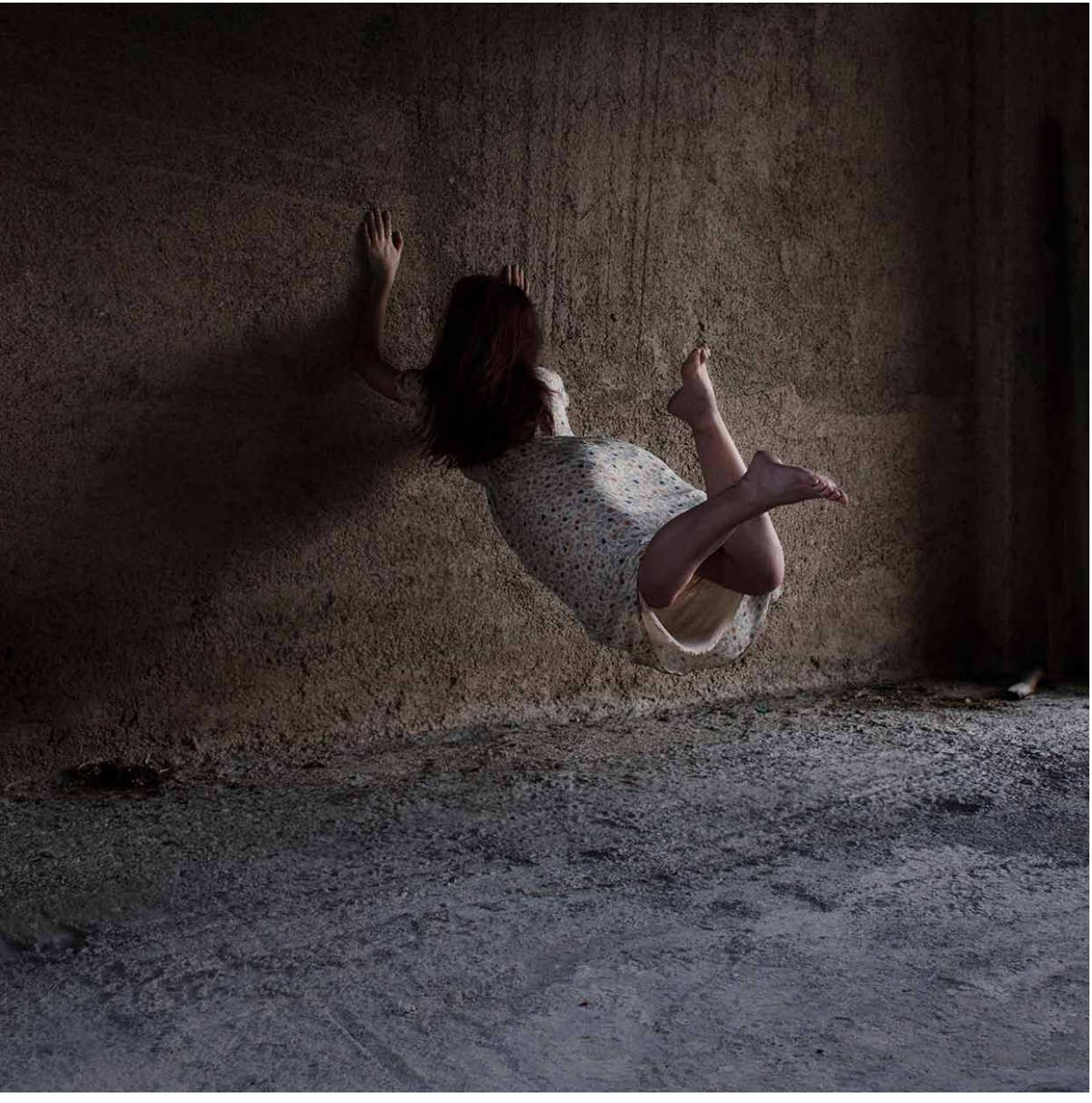

Ελένη Λυκουρέση

Ελένη Λυκουρέση

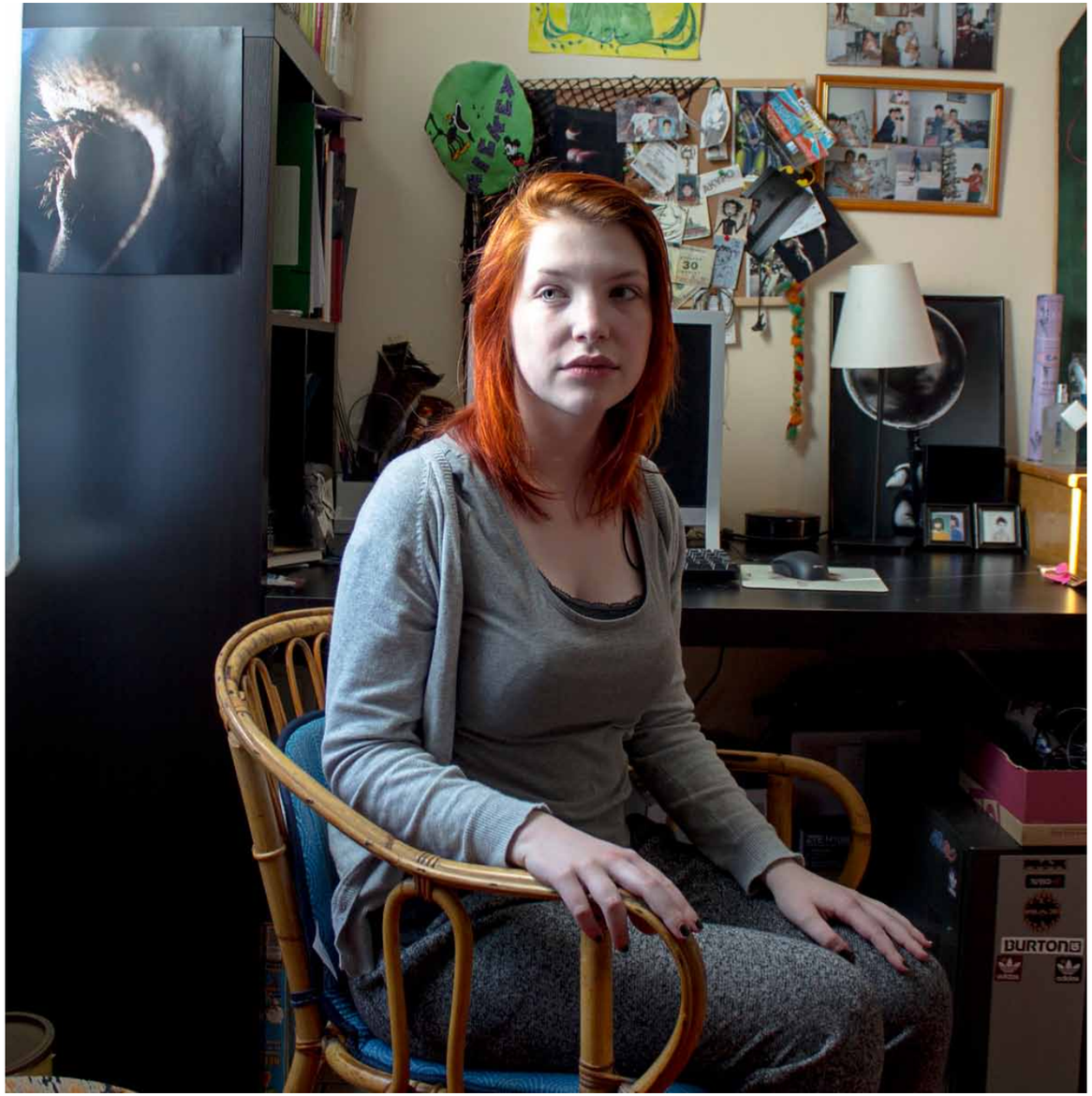

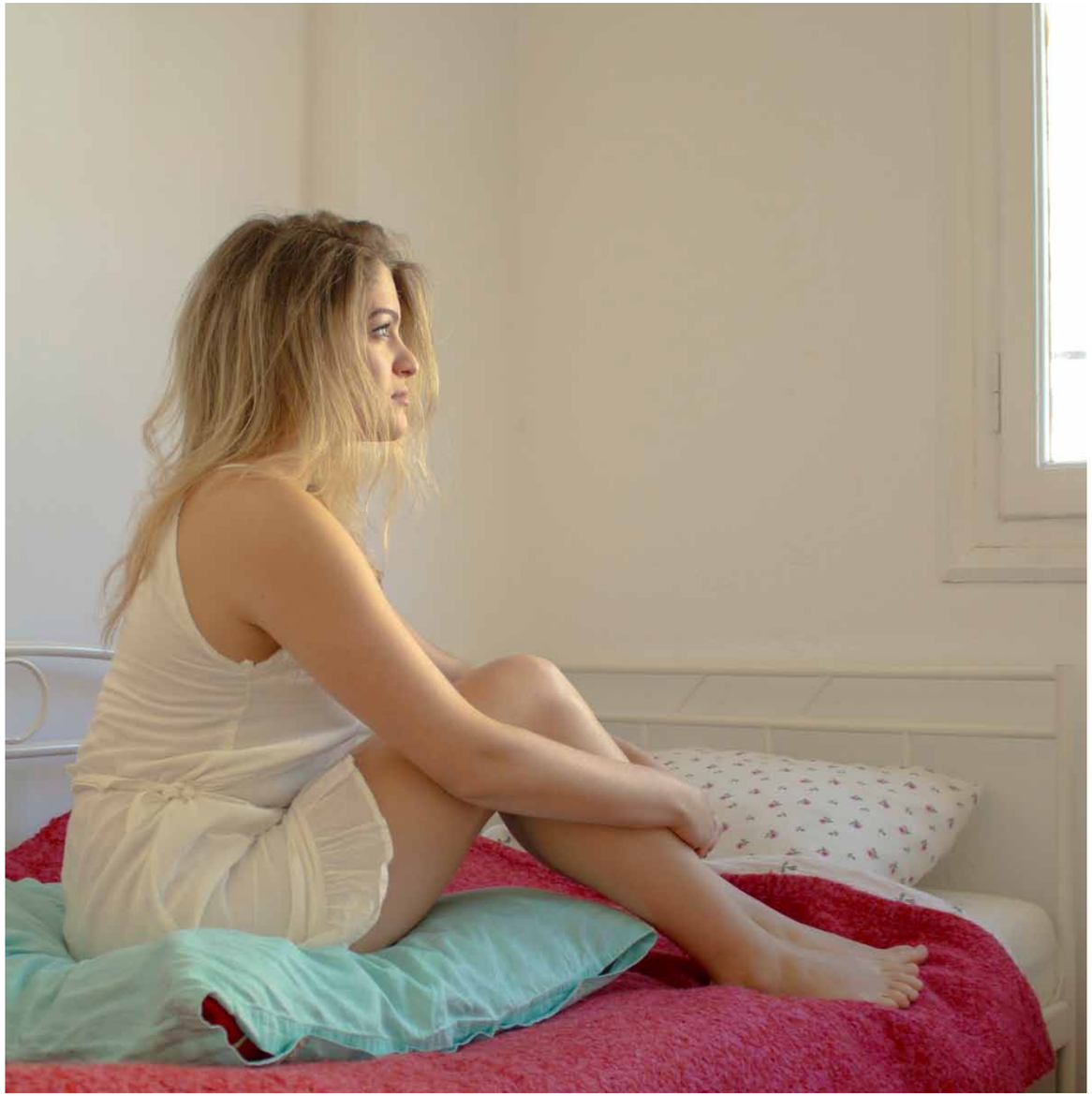

Γκαρτζονίκας Αλέξανδρος

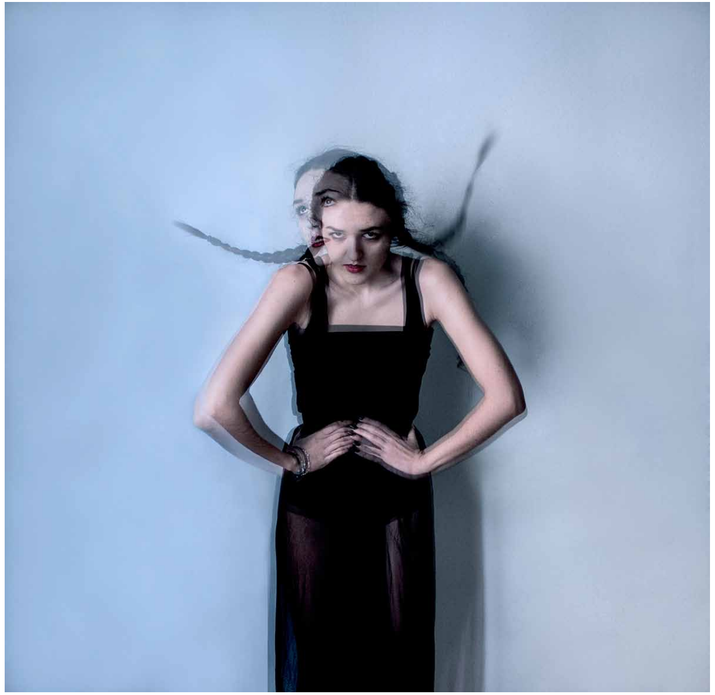

Malai Nelea

Ελένη Ποντίκη, The Production of Space

Χρηστώφ Αγγελική, Τσαγιέρα

Χρηστώφ Αγγελική, Υδρόγειος

Χρηστώφ Αγγελική, Morning Rush

Μαράτα Σωπασή

Μαράτα Σωπασή

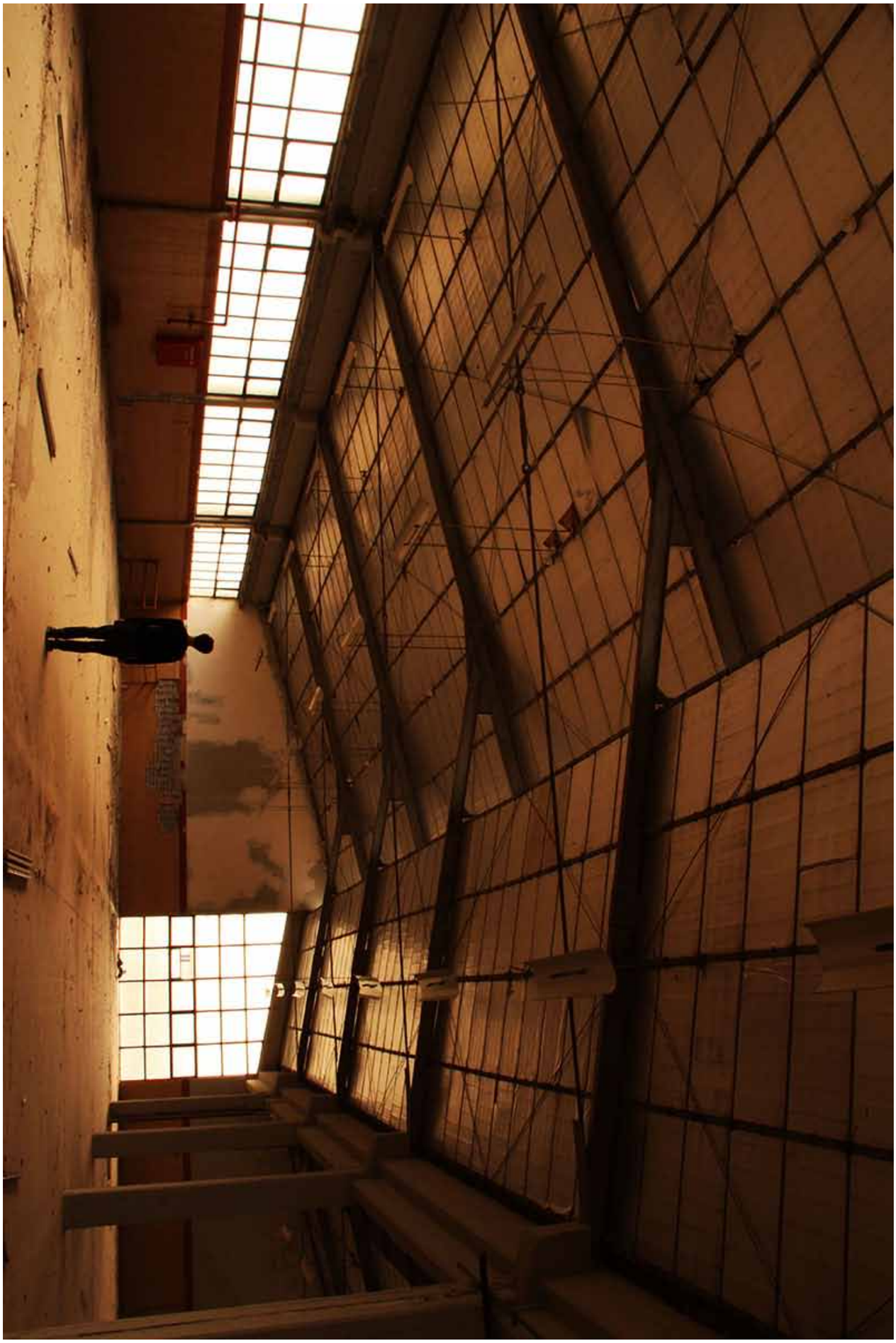

Πάσκα Ιουλία

Φασσάς Κωνσταντίνος

Φασσάς Κωνσταντίνος

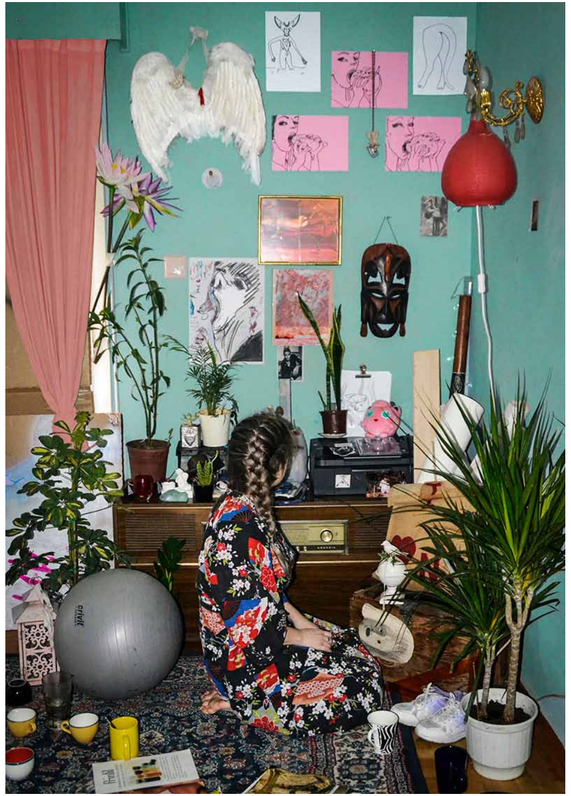

Παρίτσια Βάνατ

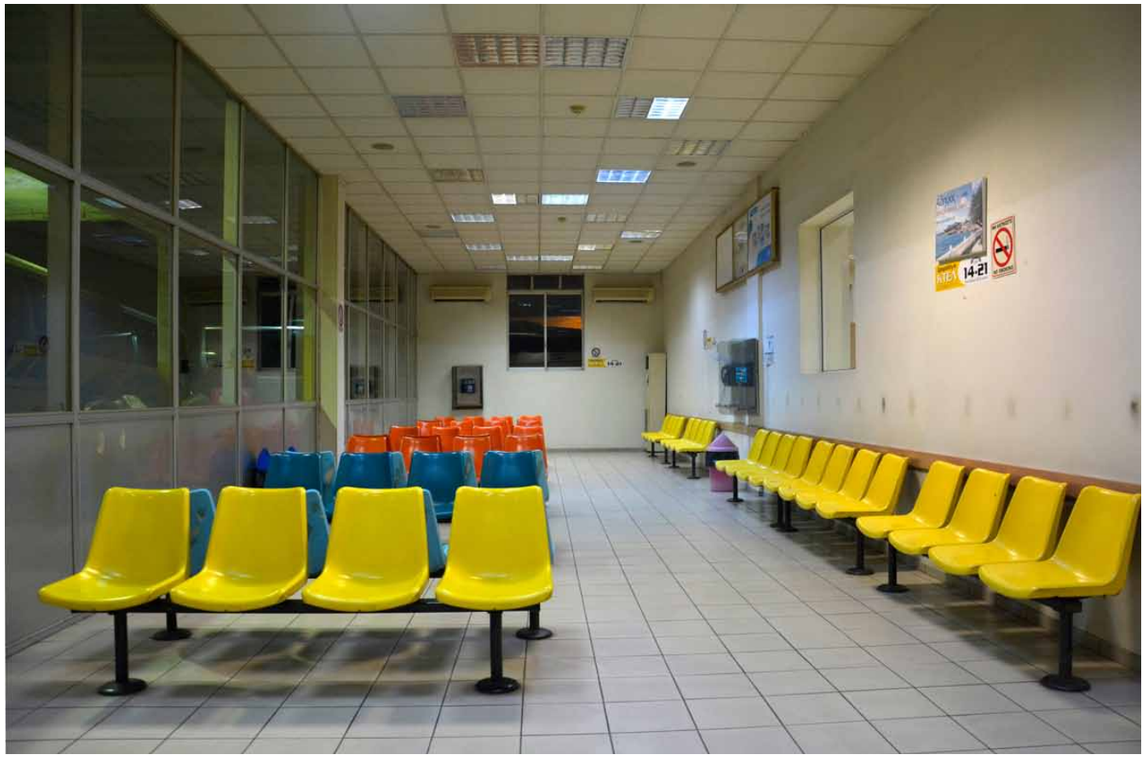

Δημόπουλος Βασίλης

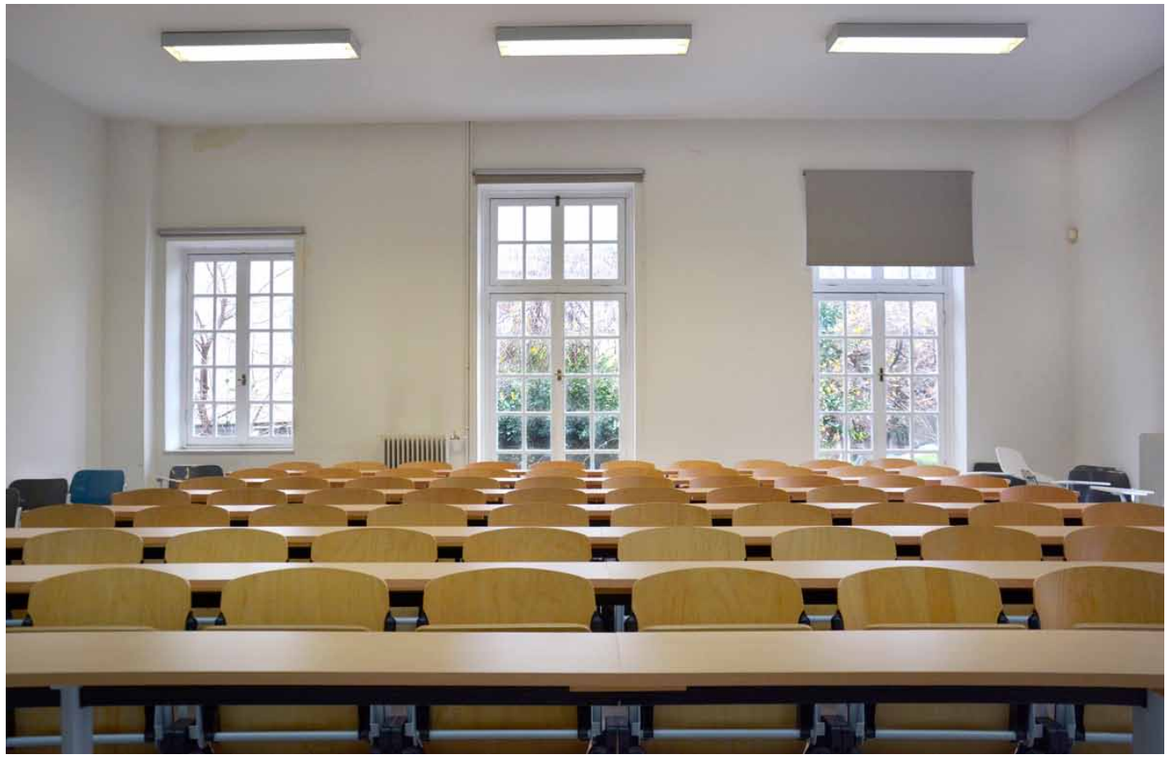

Δημόπουλος Βασίλης

Ακοντίδου Δάφνη

Δεληγιαννίδη Τατιάνα

Γιαμαλάκη Μαρίνα

Κουρτανίτζε Τεόνα

Στόικοβα Κατερίνα

Καπράλος Νίκος

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ
ΘΕΩΡΙΑ & ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΙΙΙ

Γιαννουράκου Μαρία

ΜΑΡΤΙΟΣ 2015

Γιαννουράκου Μαρία

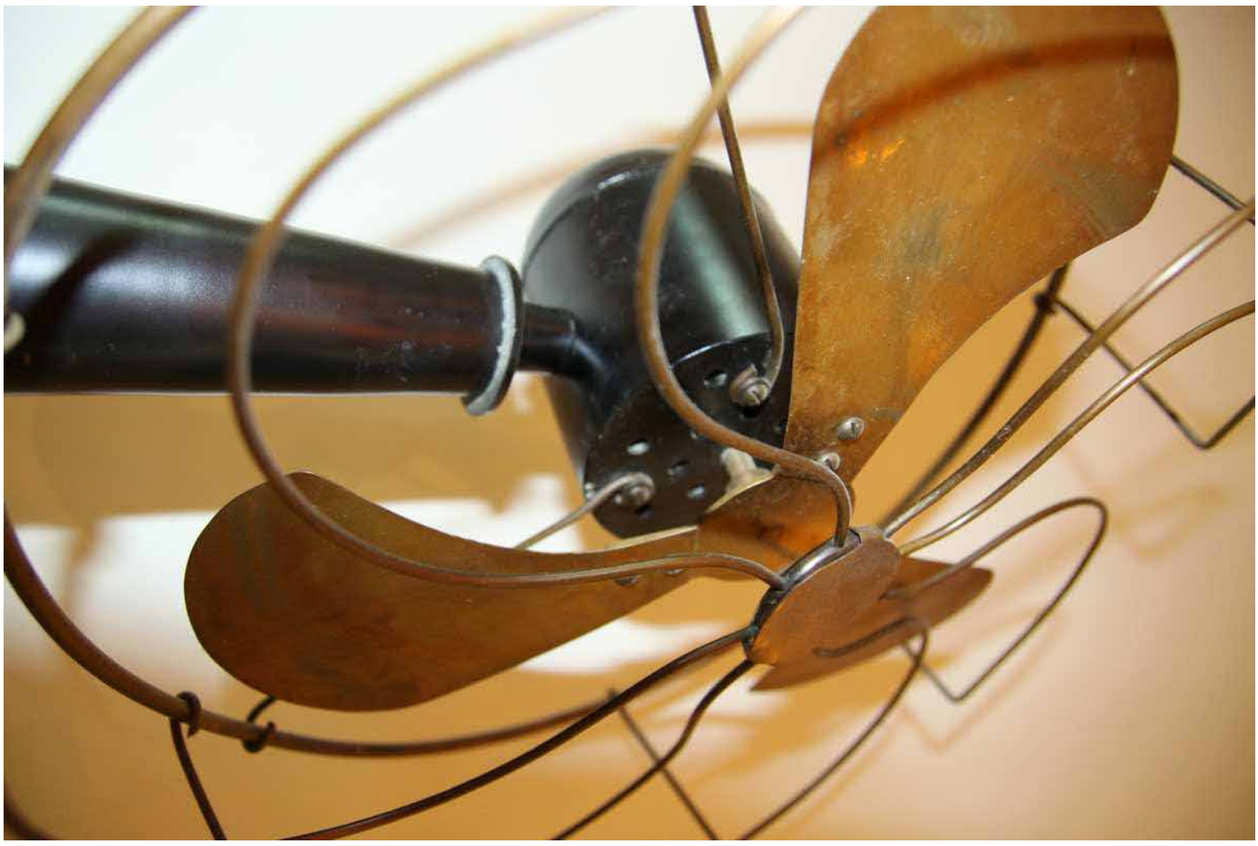

Γιαννουράκου Μαρία

Πιστιόλης Κωνσταντίνος

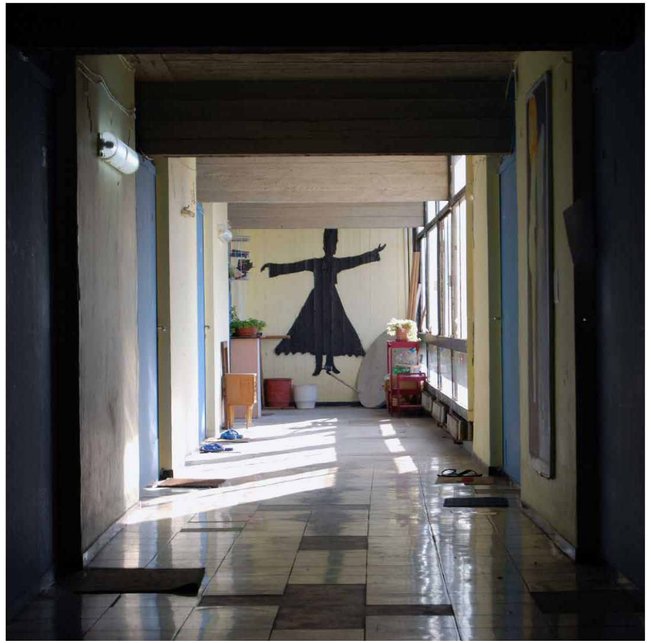

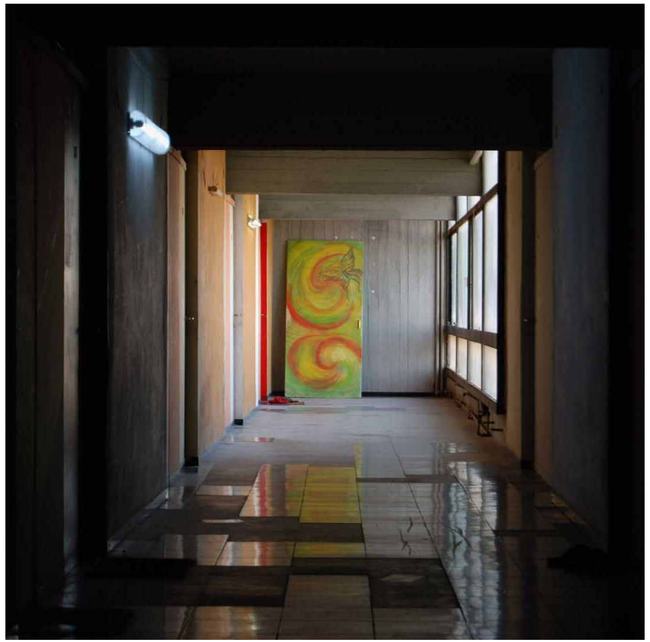

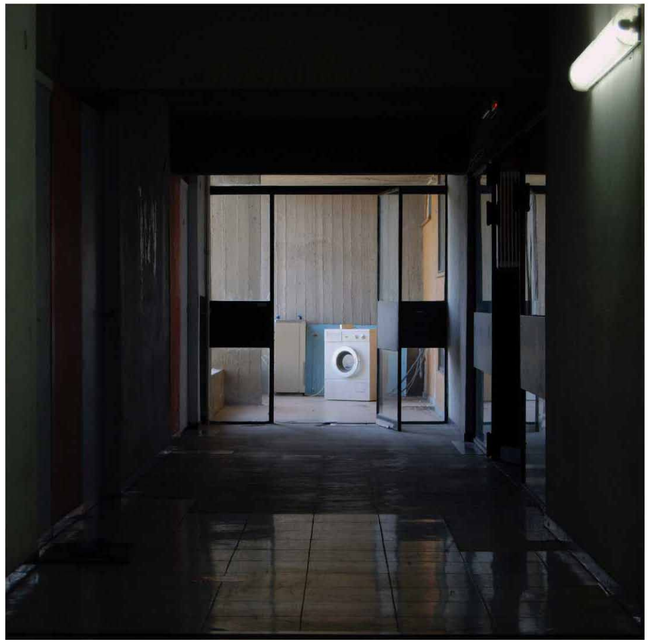

Κοκόβλης Νικόλαος

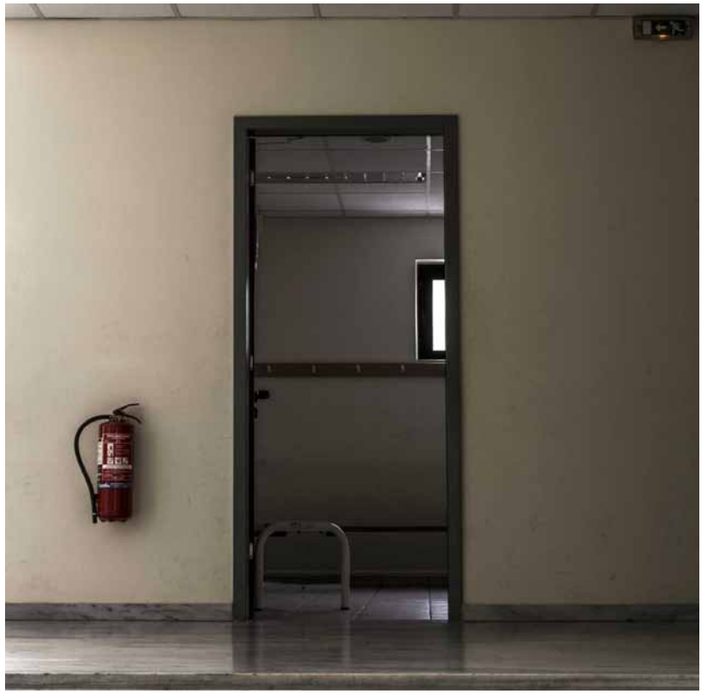

Αζίζη Αζή Αλκμήνη

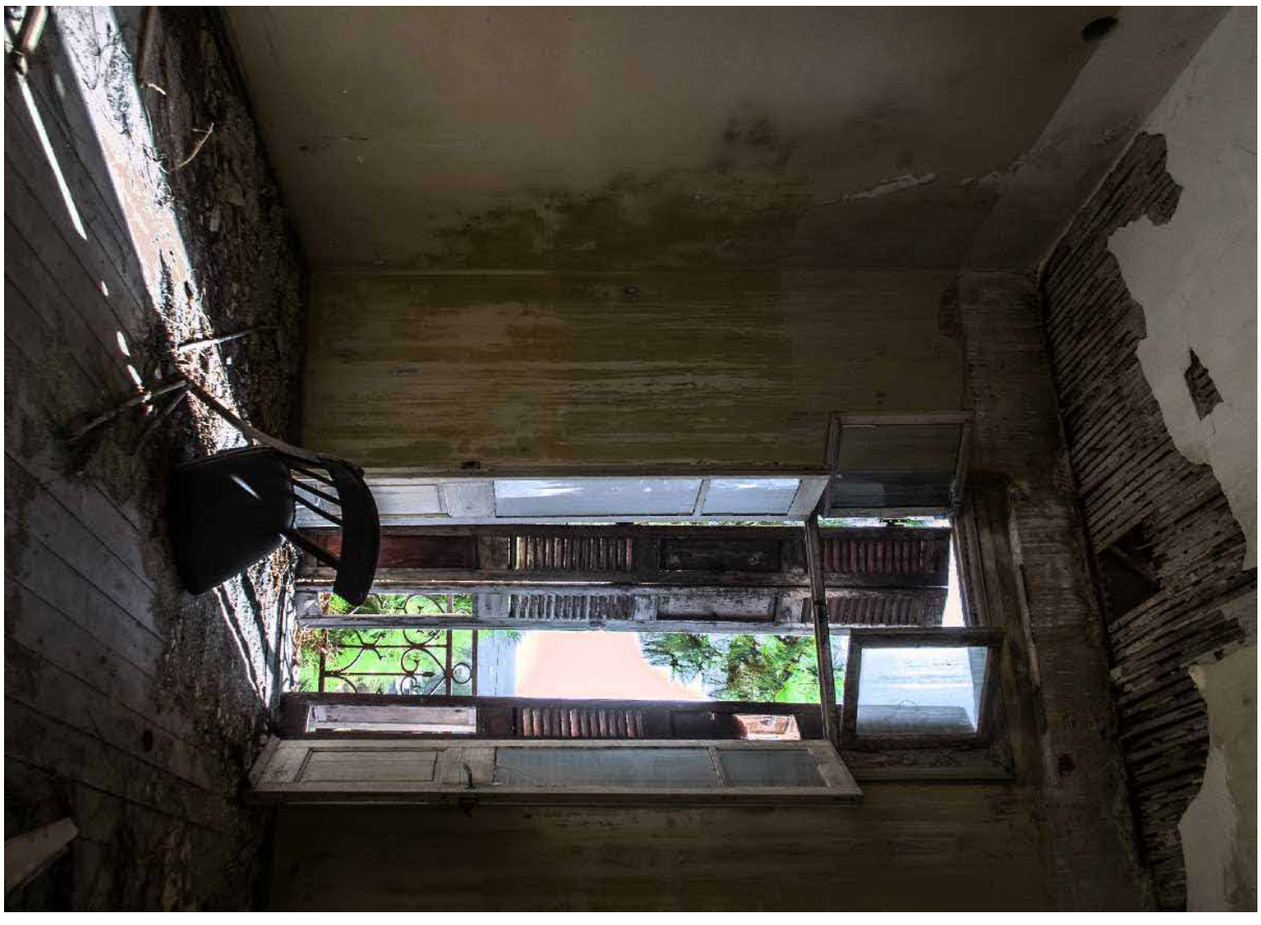

Τσαρδακά Ευδοξία

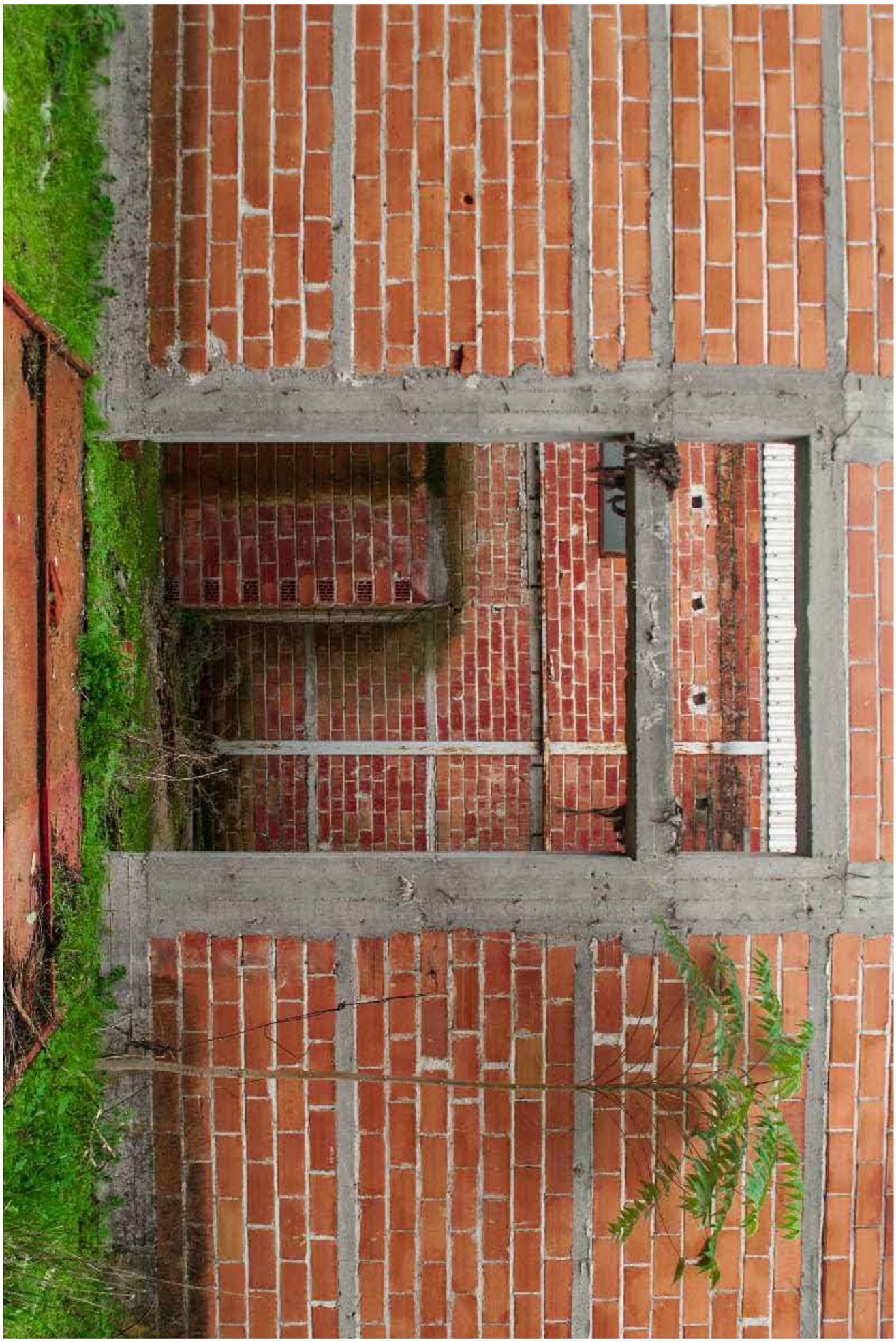

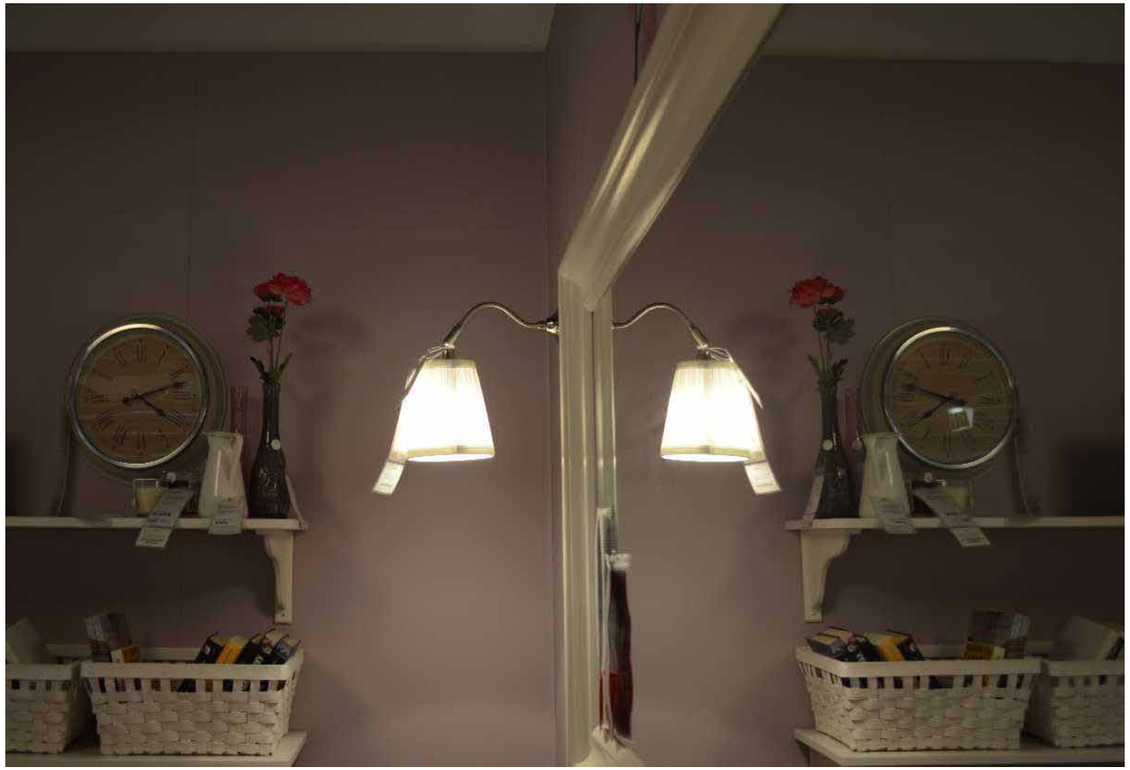

Μαργαρίτης Βησσαρίων

Στεφανίδου Ασημίνα

Σαμιώτης Γιώργος

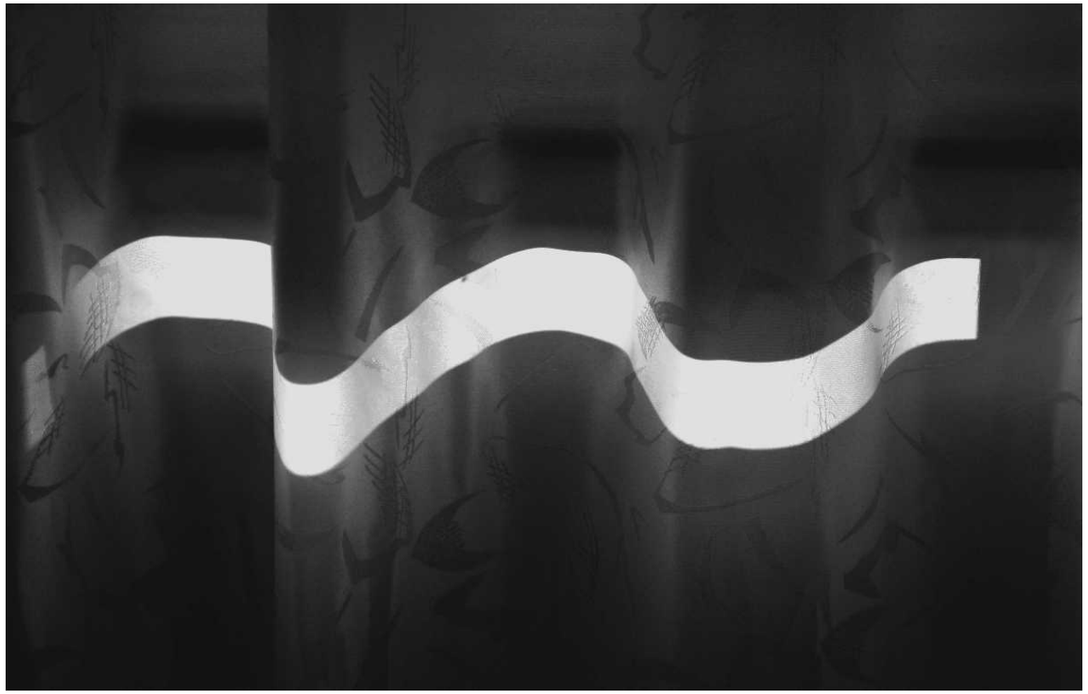

Πατρινέλη Δήμητρα

Σαρέλλα Παναγιώτα

Μπίτσιος Παναγιώτης

Μιχαήλ Θεοφύλακτος

Κασαπάκη Μελίνα

Βήττα Ελένη

Μπούνιας Δημήτρης

Χατζηβασίλη Ελένη

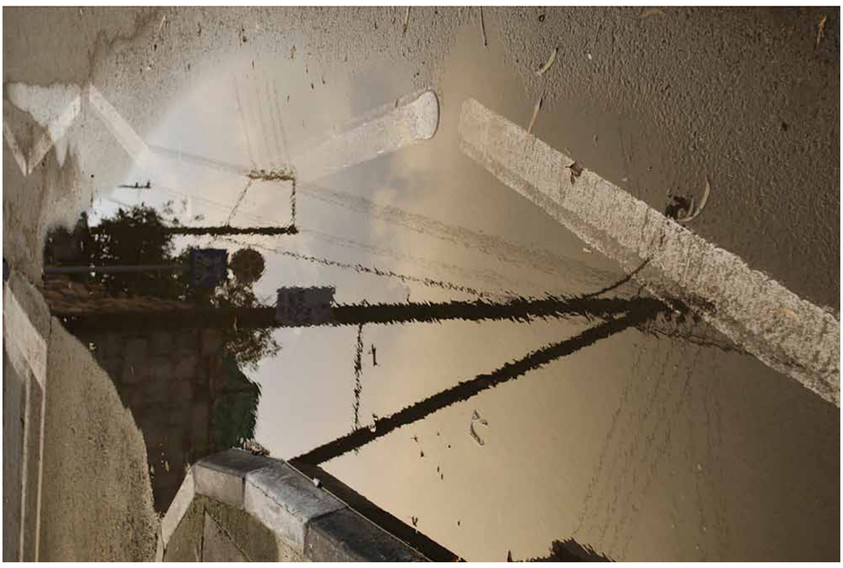

Χαντζής Παναγιώτης

Χαντζής Παναγιώτης

Χαντζής Παναγιώτης

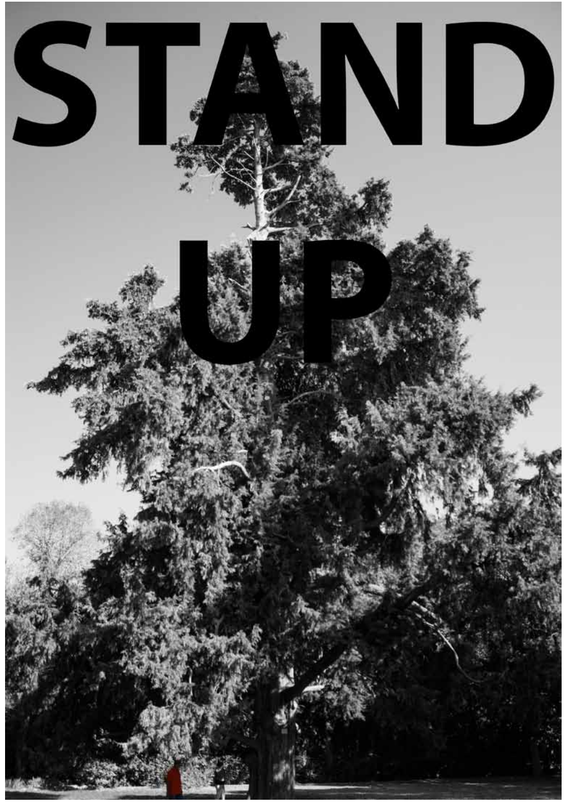

Λαγός Νικόλαος

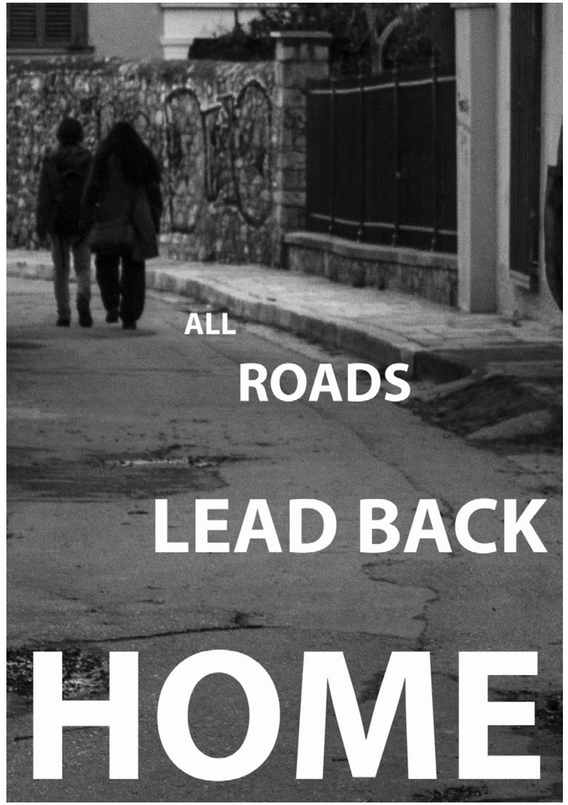

Χατζηβασίλη Ελένη

Διδυμοπούλου Αγγελική

Μιχαήλ Θεοφύλακτος

Κασαπάκη Μελίνα

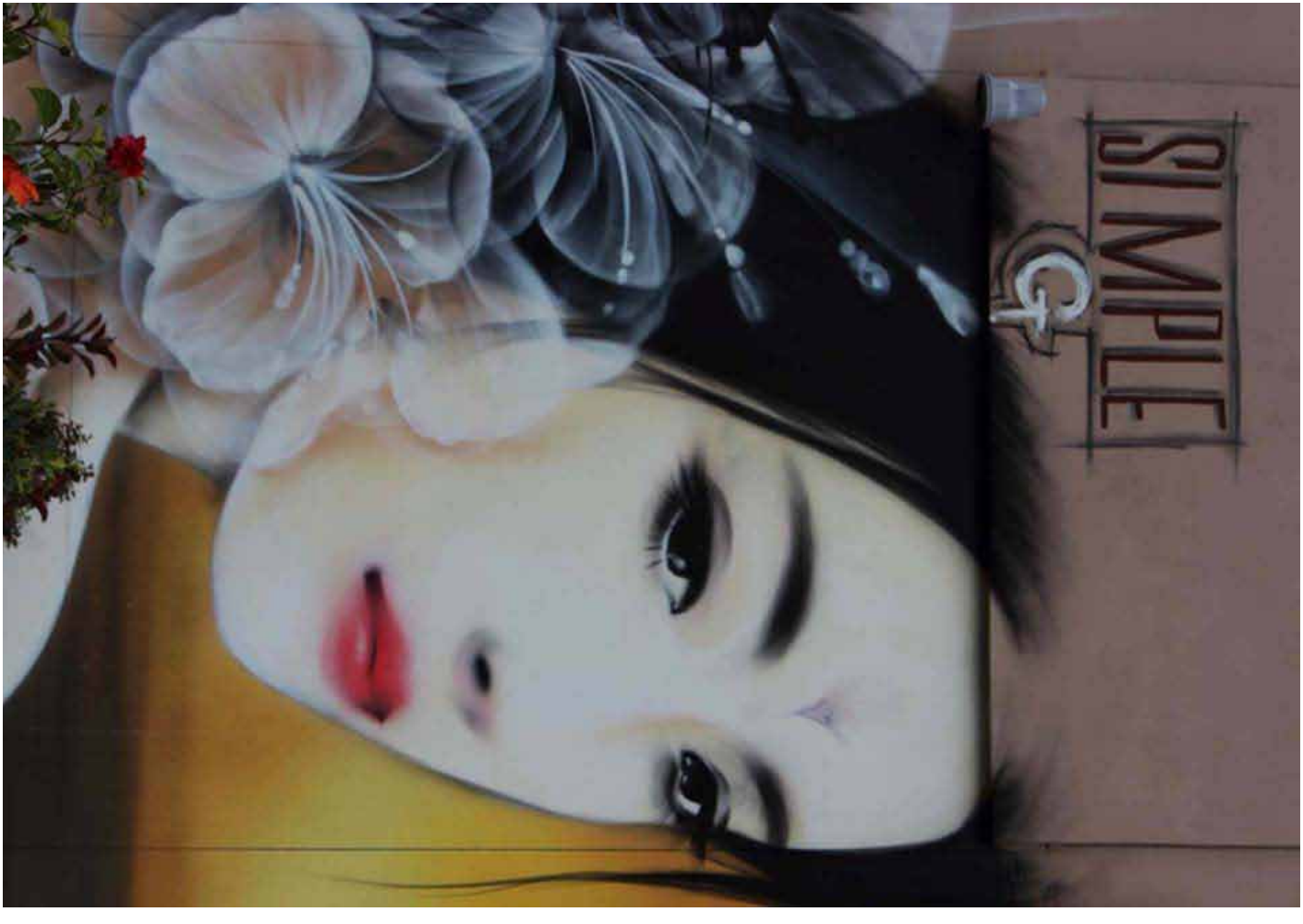

Κουτλή Μυρσίνη

Κουτλή Μυρσίνη

Λιζάρδου Ναυσικά

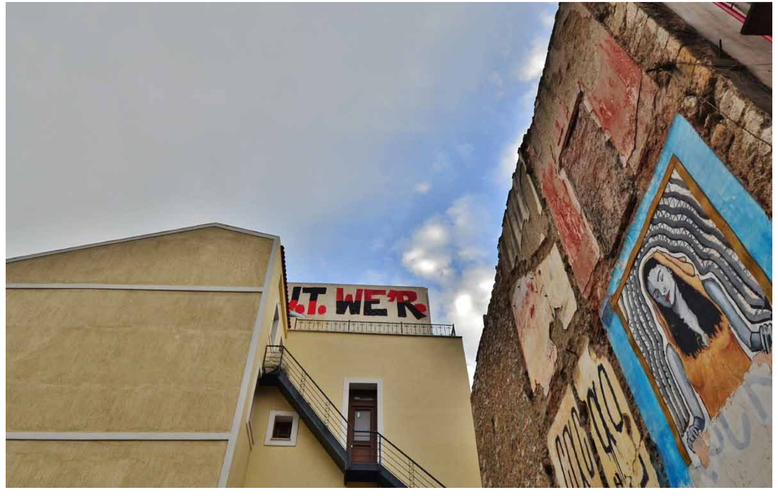

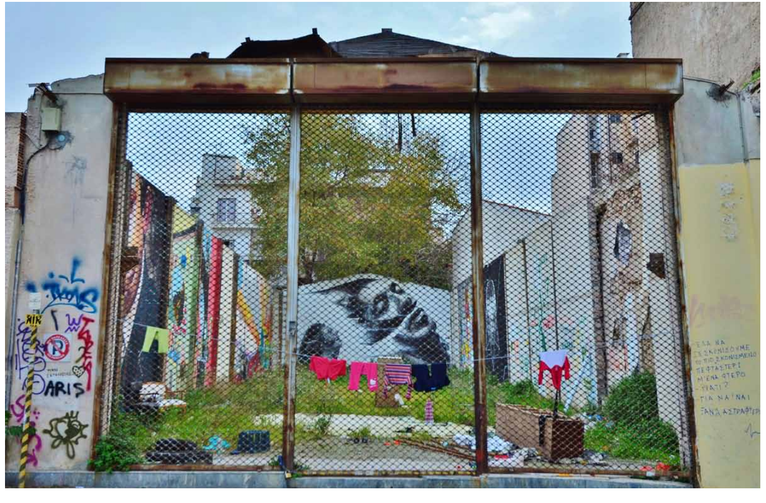

Χατζηδημητρίου Κατερίνα

Ματσούκας ΜΙχάλης

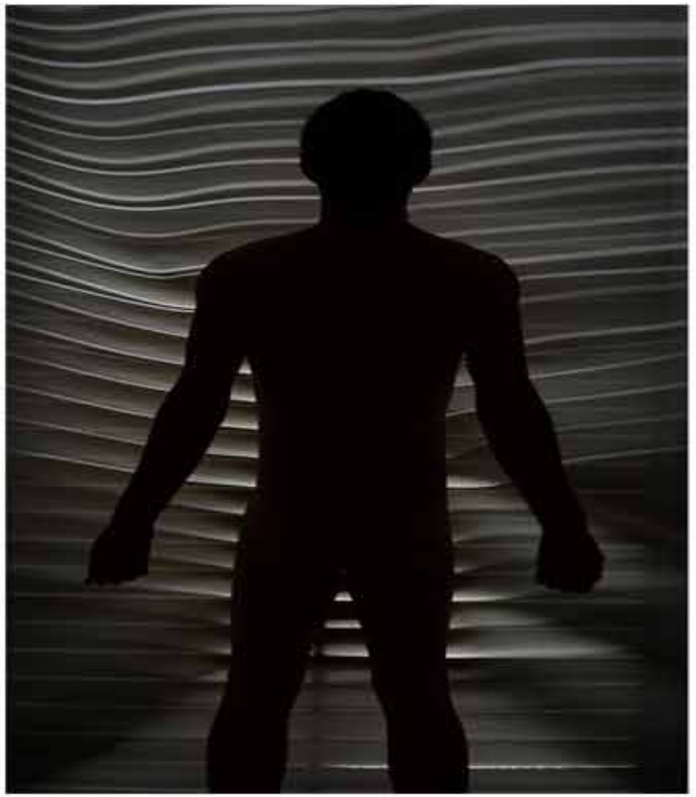

Παπαγεωργίου Δήμητρα

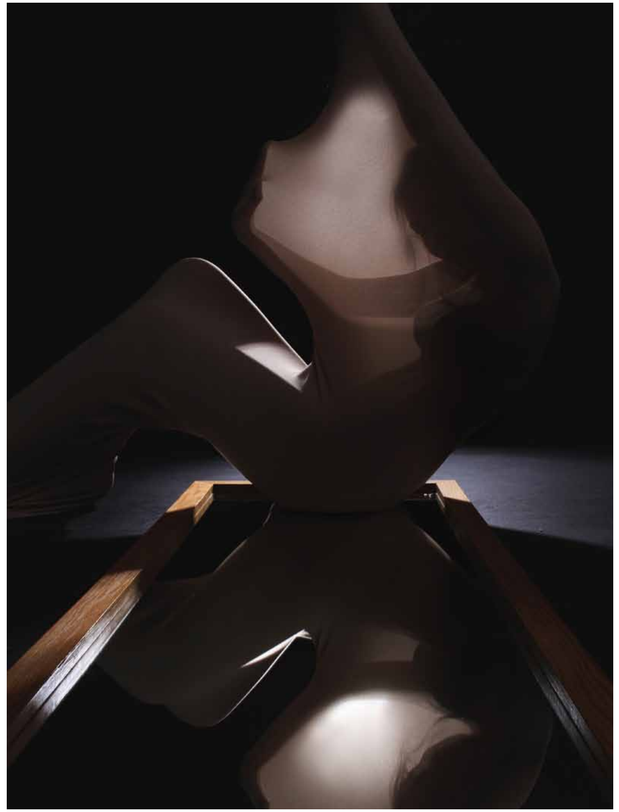

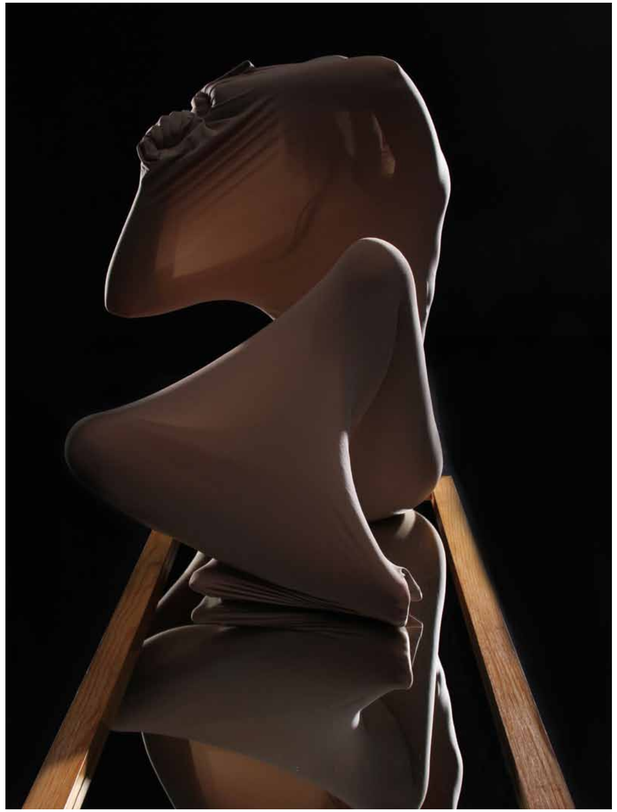

Μυκονιάτη Δέσποινα

Κοψαμπέλη Μαρία

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ
ΘΕΩΡΙΑ & ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ Ι

Χαραλάμπους Μέλανη

ΜΑΡΤΙΟΣ 2015

Χαραλάμπους Μέλανη

Νταουτλάρι Πράνβερα

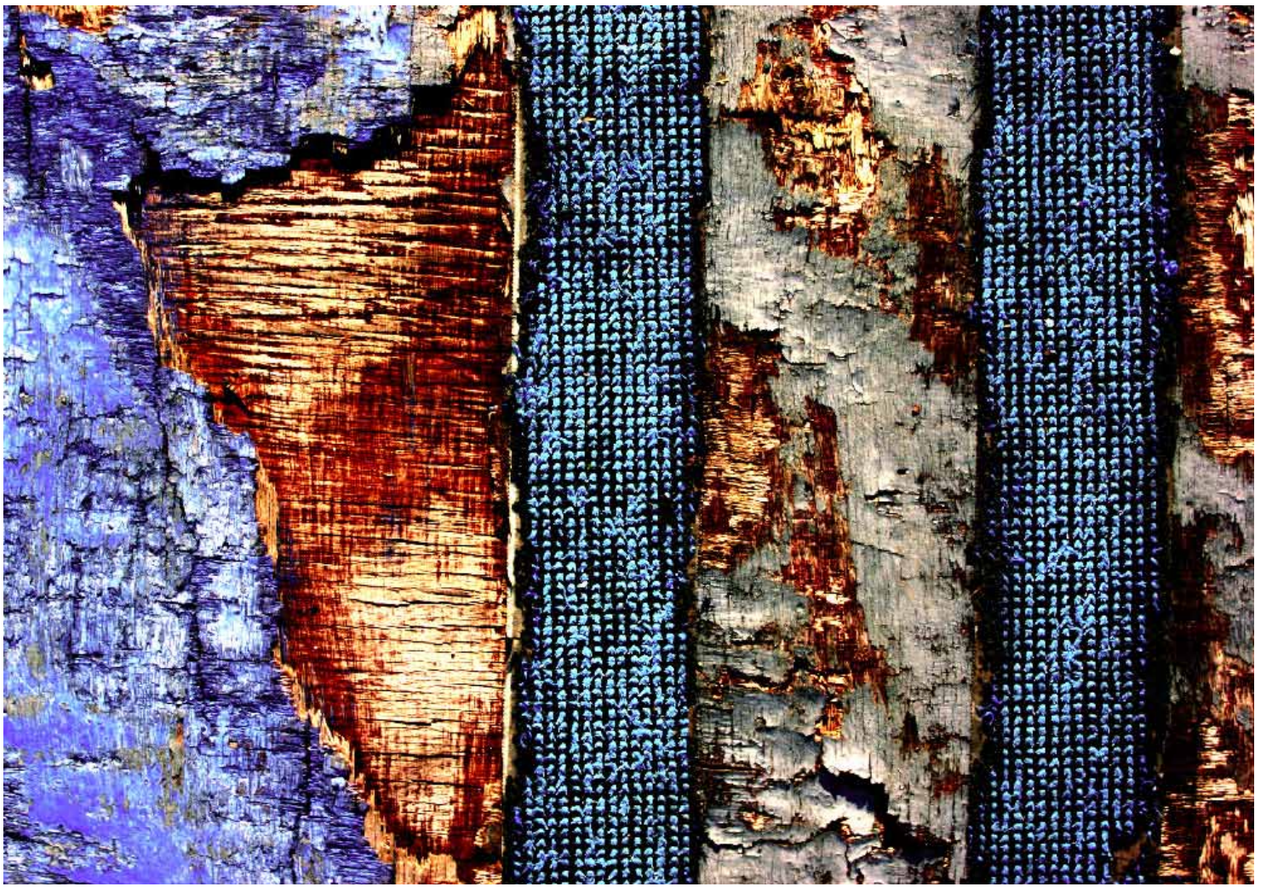

Λαζαρίδη Μάρθα

Λαζαρίδη Μάρθα

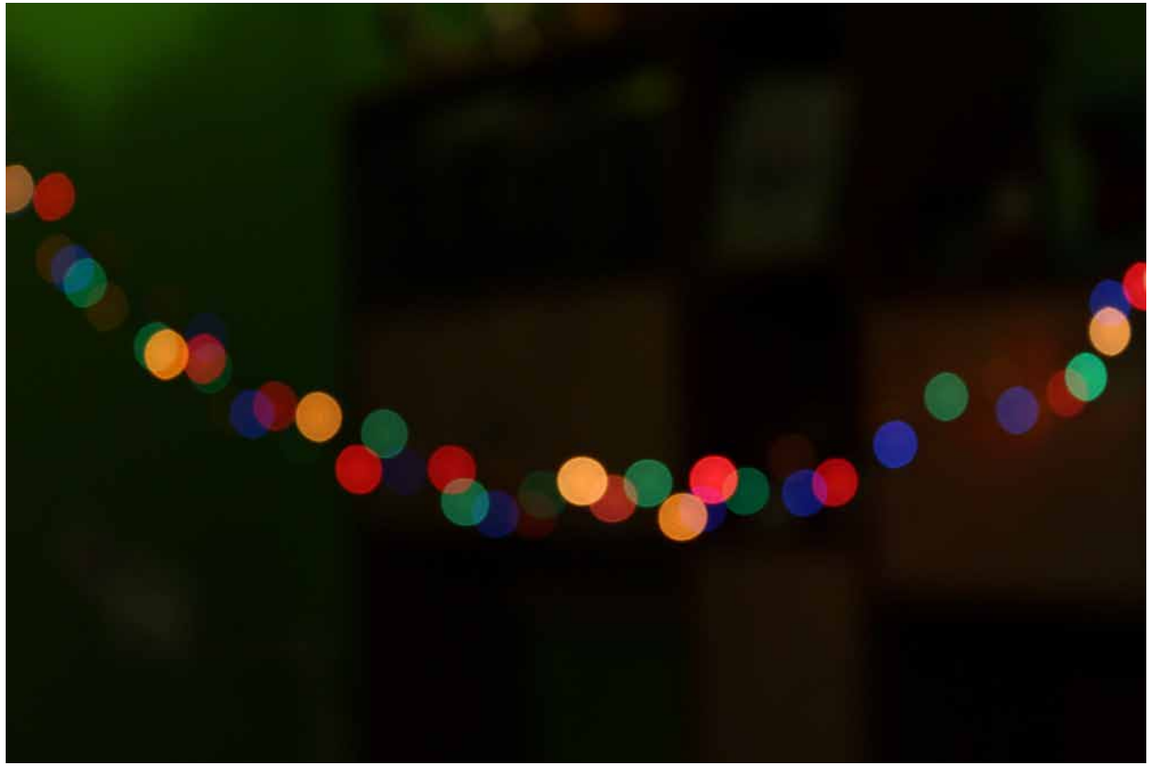

Χάλαρη Ελευθερία

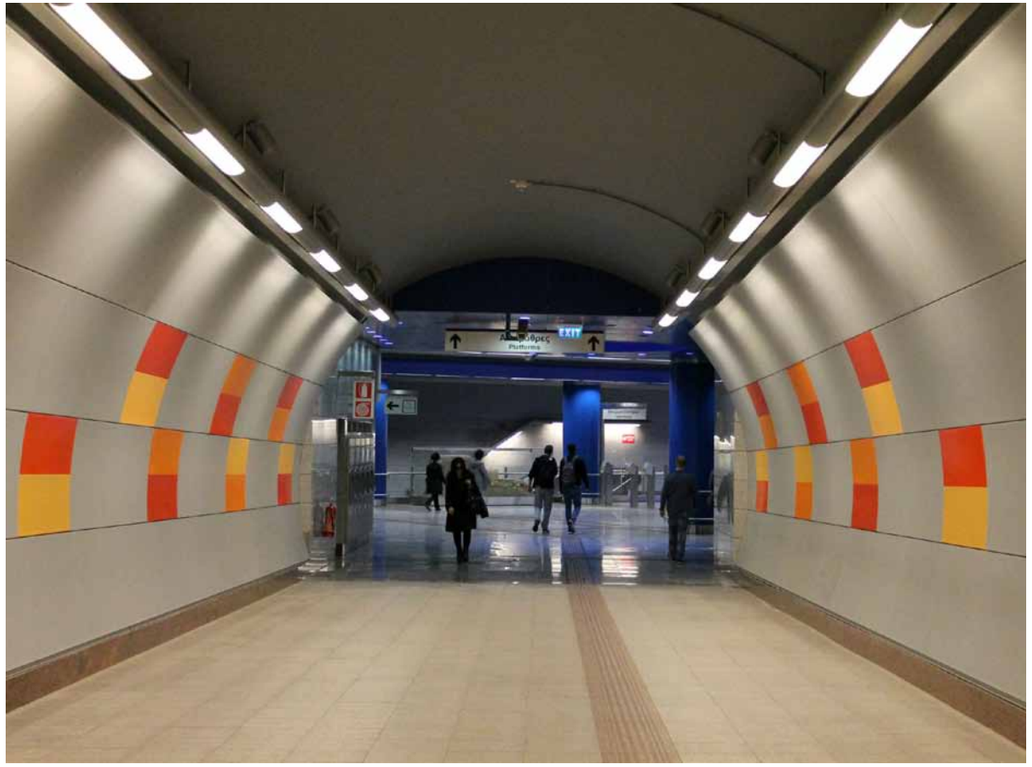

Λυμπεροπούλου Ηλιάνα

Γόγολου Ολγα

Σεργίου Αντρέας

Τούφα Ανκα-Ελενα

Λαζαρίδη Μάρθα

Τούφα -Ανκα Ελενα

Σεργίου Αντρέας

Βελόνα Άρτεμις

Βελόνα Άρτεμις

Τούφα- Ανκα Ελενα

ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

Δημητρίου Μαρία

Λυκούση Χρυσάνθη

Μπατζοπούλου Κασσάνδρα

Γιαγτζόγλου Φραντζέσκα

Marmaladies

November

Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa	Su
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

December

Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa	Su
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

Υλικά: 4 πορτοκάλια, 3/4 της κούπας νερό, 3/4 ζάχαρη, χυμό απο 1 λεμόνι, κανέλα σε σκόνη και σε ξυλάκι

Εκτέλεση: Πλένετε και στύβετε τα πορτοκάλια και βάζετε το χυμό τους σε μια κατσαρόλα. Προσθέτετε επίσης το νερό και λίγο τρίμα απο τη φλούδα τους. Βράζετε το μίγμα αυτό σε μέτρια θερμοκρασία για μια ώρα. Προσθέτετε επίσης την ζάχαρη και βράζετε ώσπυνα δέσει και να γίνει μαρμελάδα. Στη συνέχεια προσθέτετε χυμό απο λεμόνι. Τέλοςτοποθετείτε το μίγμα σε αποστειρωμένα βαζα.

Καρακατσάνη Στέλλα

Πίλατ Νίνα

Μπαζιόνη Αμαλία

MAY 2015 JUNE

Sun	Mon	Tue	Wed	Thu	Fri	Sat
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Sun	Mon	Tue	Wed	Thu	Fri	Sat
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

Flowers Honey

"the food of Gods, treasure of nature"

Μεντάνη Ηλιάνα

2015
July
S M T W T F S
1 2 3 4
5 6 7 8 9 10 11
12 13 14 15 16 17 18
19 20 21 22 23 24 25
26 27 28 29 30 31
August
S M T W T F S
1
2 3 4 5 6 7 8
9 10 11 12 13 14 15
16 17 18 19 20 21 22
23 24 25 26 27 28 29
30 31

Τάκου Χαρά

Κωστοπούλου Αλίκη

Γιατράς Αλέξανδρος

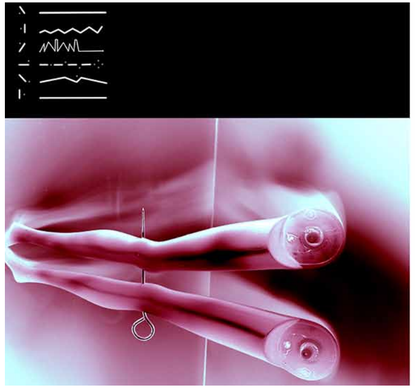

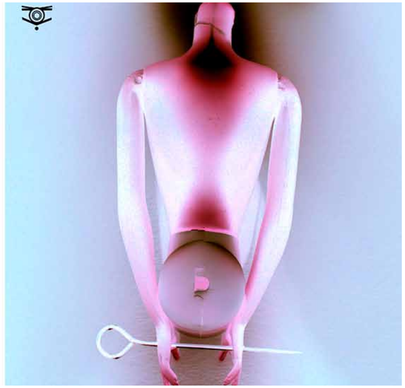

Στύλου Εύα

Βρότσου Αιμιλία

Βρότσου Αιμιλία

Φασσάς Κωνσταντίνος

Δημητρίου Μαρία

Τούντας Κωνσταντίνος

Τούντας Κωνσταντίνος

Τούντας Κωνσταντίνος

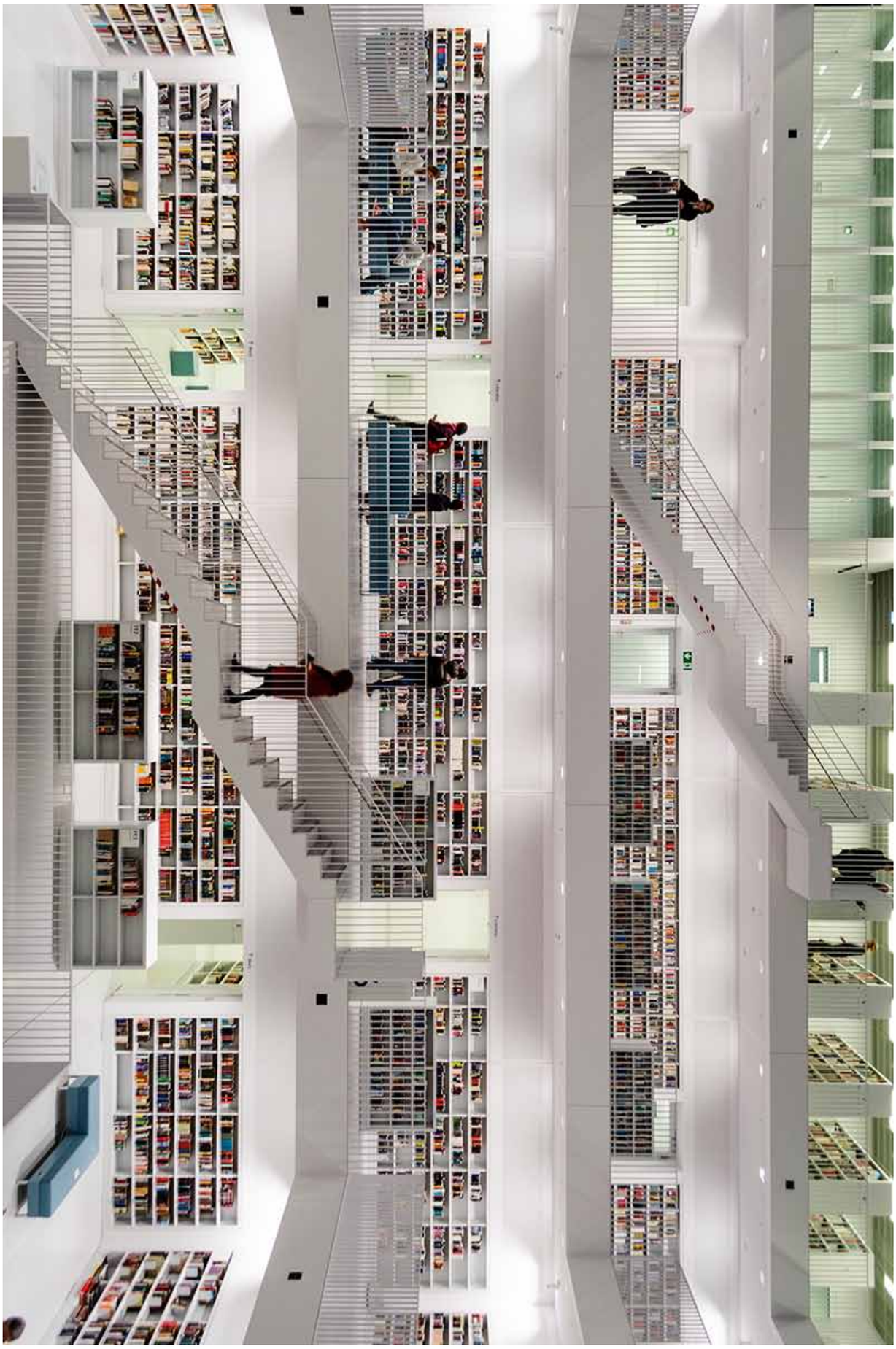

Τούντας Κωνσταντίνος

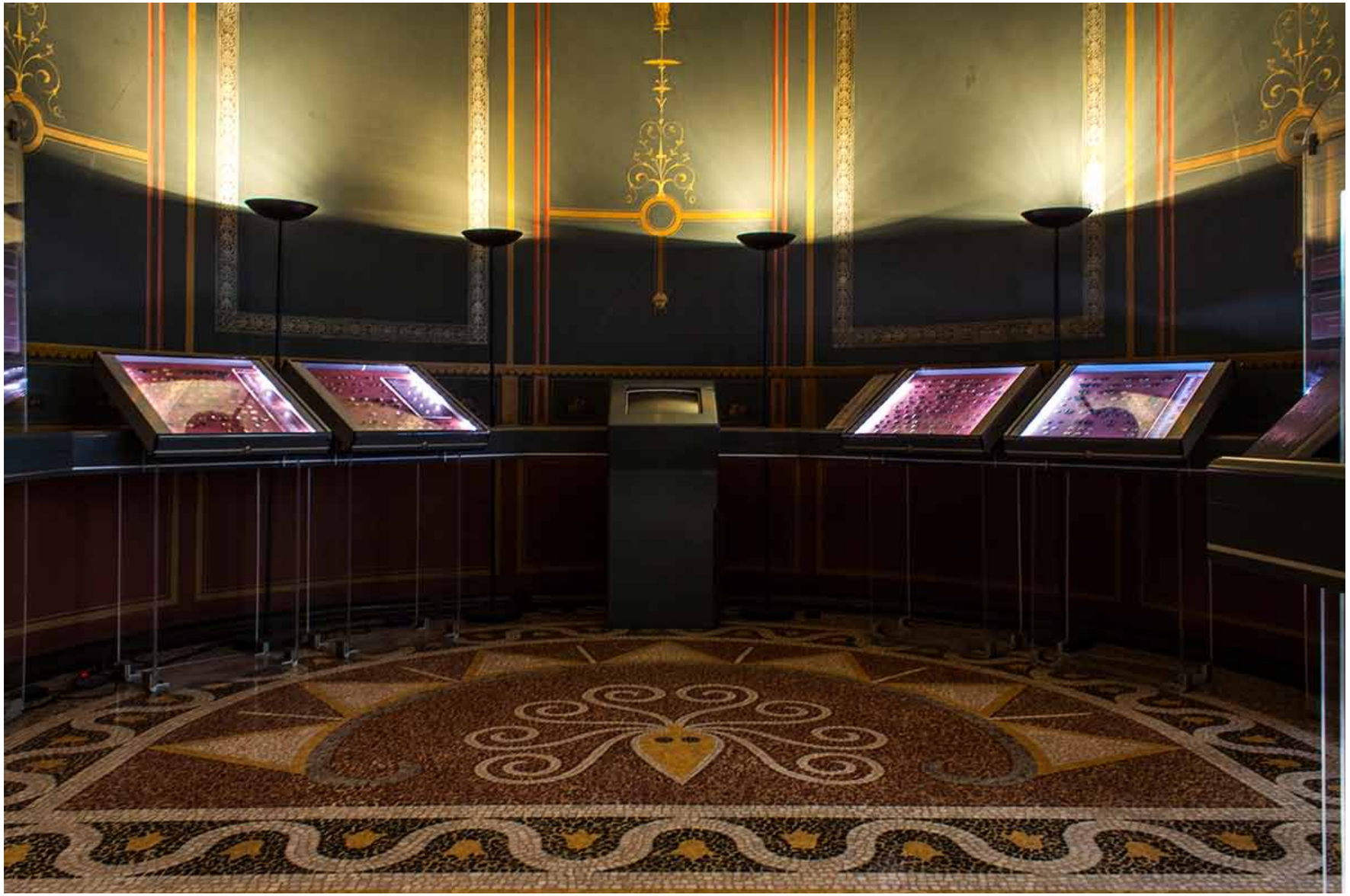

Κωστοπούλου Αλίκη

Μέτζου-Γιγαντίδου

Πατρίκιος Δημήτρης

Μέτζου-Γιγαντίδου

Καλατζή Μαρία

Μέτζου Γιγαντίδου

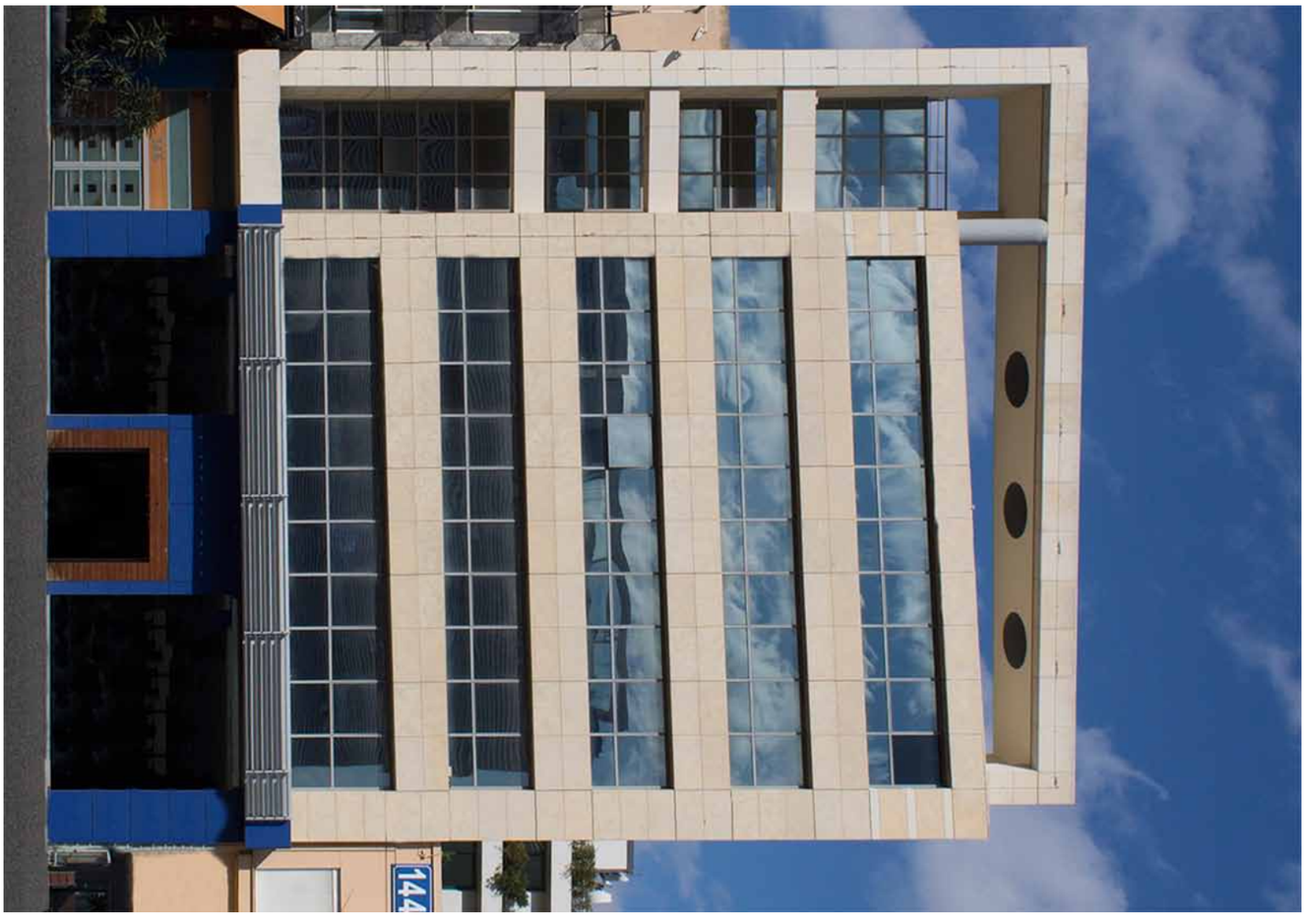

Γρηγορακάκης Σωτήρης

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΔΟΚΙΜΙΟ Ι

Αρμυριώτης Γιάννης

Δημητράς Ιωάννης

Δημητράς Ιωάννης

Παπαστεργής Γιώργος

Παπαστεργής Γιώργος

Παπαστεργής Γιώργος

Παπαστεργής Γιώργος

Γρηγορακάκης Σωτήρης

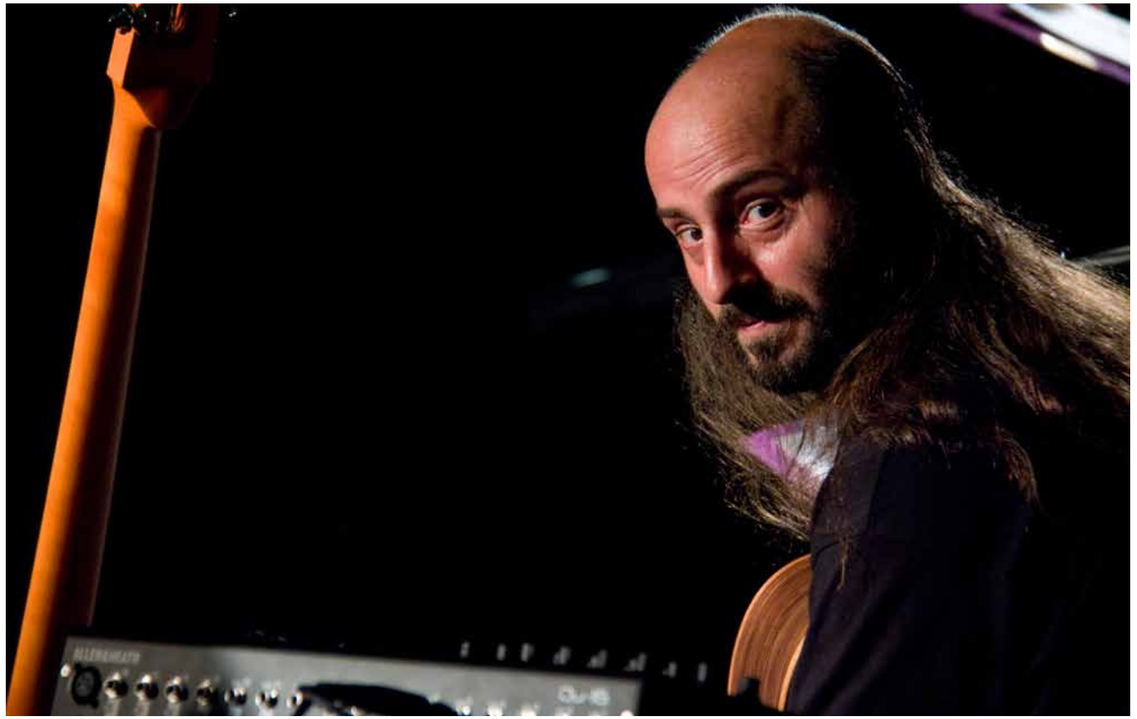

Γρηγορακάκης Σωτήρης

Γρηγορακάκης Σωτήρης

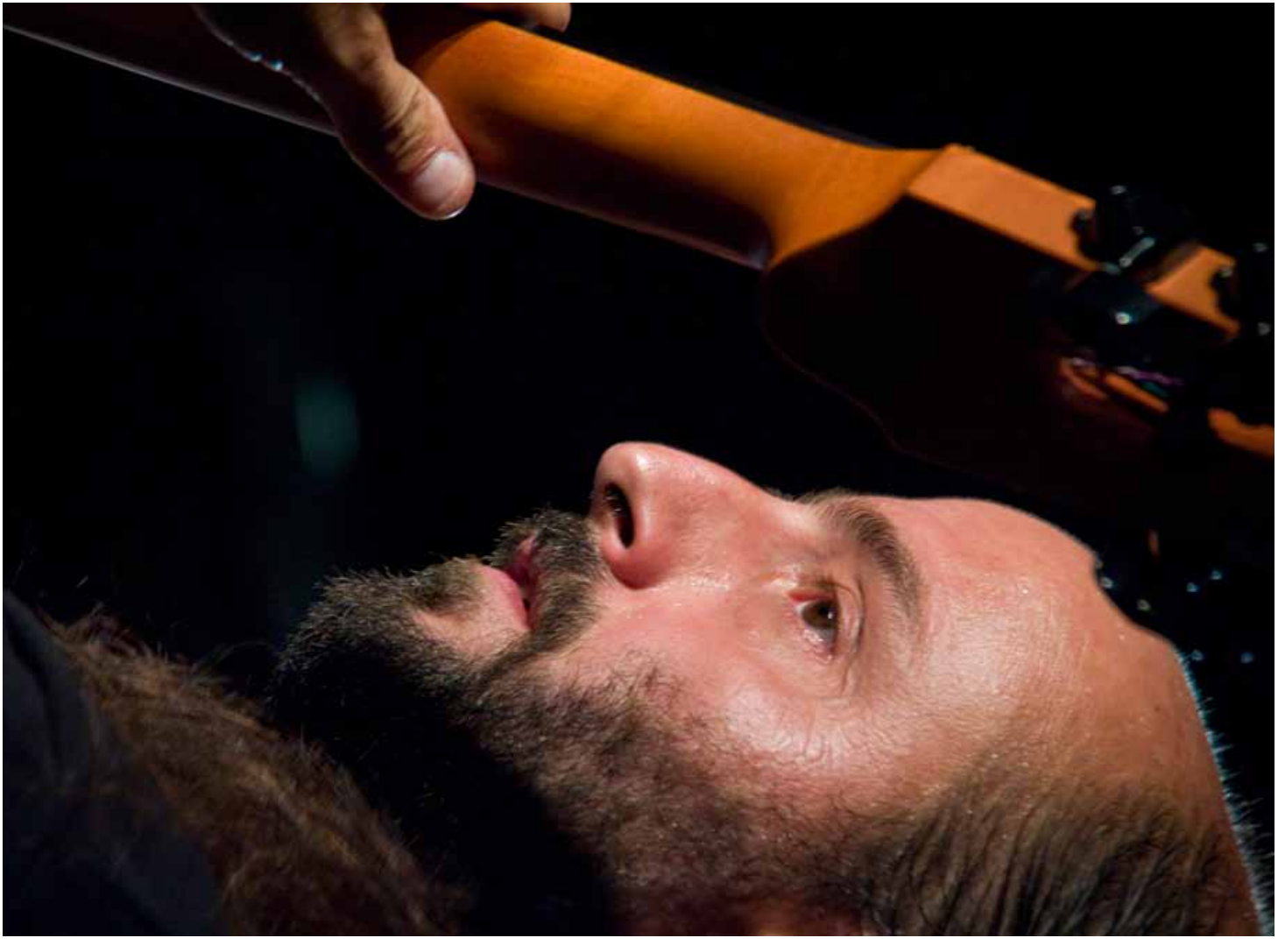

Μιχαήλ Θεοφύλακτος

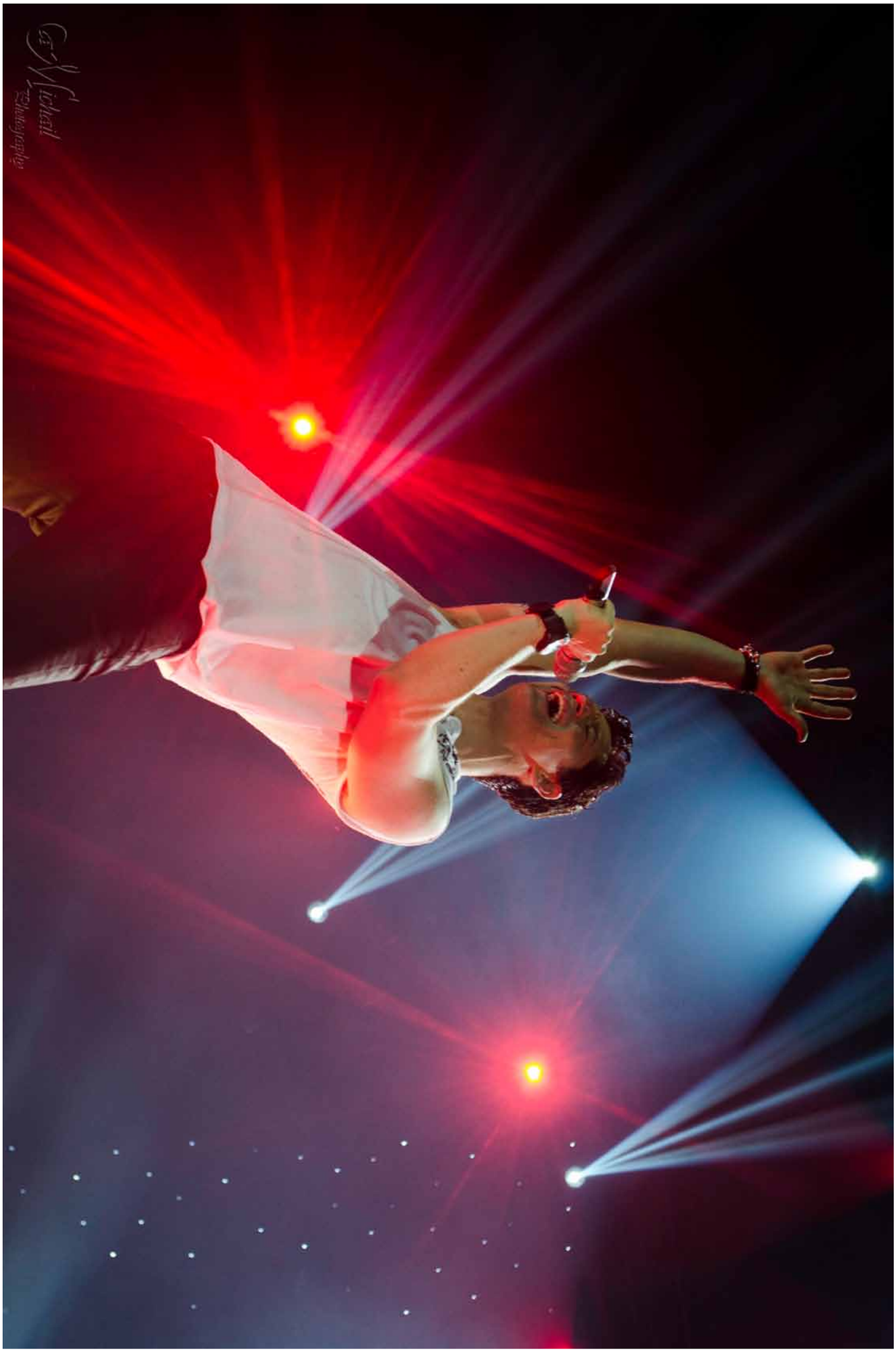

Σύκα Μαριλένα

Σύκα Μαριλένα

Σαμιώτης Γιώργος

Σαμιώτης Γιώργος